

Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold                                                                                                                          | Side |
|---------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
|                           | I <i>Meddelelser</i>                                                                                                             |      |
|                           | <b>Europa-Parlamentet</b>                                                                                                        |      |
|                           | <i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>                                                                                       |      |
| 86/C 314/01               | nr. 1789/85 af Thomas Raftery til Kommissionen<br>Om: Toldformaliteter .....                                                     | 1    |
| 86/C 314/02               | nr. 2032/85 af Raymonde Dury til Kommissionen<br>Om: Fjernsynet og den skrevne presse .....                                      | 2    |
| 86/C 314/03               | nr. 2062/85 af Thomas Raftery til Kommissionen<br>Om: Baker-planen .....                                                         | 3    |
| 86/C 314/04               | nr. 2264/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen<br>Om: Baker-planen .....                                                 | 3    |
|                           | Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 2062/85 og nr. 2264/85 .....                                                         | 3    |
| 86/C 314/05               | nr. 2076/85 af James Provan til Kommissionen<br>Om: De importforanstaltninger, den græske regering har givet meddelelse om ..... | 4    |
| 86/C 314/06               | nr. 2092/85 af Raphaël Chanterie til Kommissionen<br>Om: Eksport til Grækenland .....                                            | 4    |
|                           | Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 2076/85 og nr. 2092/85 .....                                                         | 4    |
| 86/C 314/07               | nr. 2555/85 af lord O'Hagan til Kommissionen<br>Om: Salg af stalddørmælk .....                                                   | 5    |
| 86/C 314/08               | nr. 2622/85 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen<br>Om: Den europæiske samfundsarv .....                                   | 5    |
| 86/C 314/09               | nr. 2676/85 af lord O'Hagan til Kommissionen<br>Om: Tobaksrygning .....                                                          | 6    |
| 86/C 314/10               | nr. 2683/85 af Kyriakos Gerontopoulos til Kommissionen<br>Om: Støtte til landbrugernes indkomster .....                          | 6    |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                   | Side |
|---------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 86/C 314/11               | nr. 2690/85 af James Ford til Kommissionen<br>Om: De spanske kolonier Ceuta og Melillas status i forhold til Det europæiske Fællesskab . . . .      | 7    |
| 86/C 314/12               | nr. 2727/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen<br>Om: Fællesskabsstøttens supplerende karakter . . . . .                                    | 7    |
| 86/C 314/13               | nr. 2730/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen<br>Om: FAO's udsætning af rovfisk i Victoria-søen . . . . .                                          | 7    |
| 86/C 314/14               | nr. 2744/85 af John Marshall til Kommissionen<br>Om: Tilladelse til forskning i menneskefostre . . . . .                                            | 8    |
| 86/C 314/15               | nr. 2755/85 af Colette Gadioux til Kommissionen<br>Om: Gældssituationen for landene i den tredje verden . . . . .                                   | 8    |
| 86/C 314/16               | nr. 2769/85 af lord O'Hagan til Kommissionen<br>Om: Stalddørssalg af mælk . . . . .                                                                 | 9    |
| 86/C 314/17               | nr. 2775/85 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen<br>Om: Finansiering af Euregio-samarbejdet . . . . .                                              | 9    |
| 86/C 314/18               | nr. 2805/85 af Pieter Dankert til Kommissionen<br>Om: Arten af de landbrugsafgifter, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik . . . . . | 10   |
| 86/C 314/19               | nr. 2809/85 af Anne André til Kommissionen<br>Om: Spisebiller og skattesvig . . . . .                                                               | 10   |
| 86/C 314/20               | nr. 2814/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen<br>Om: Lægers etableringsret . . . . .                                                               | 11   |
| 86/C 314/21               | nr. 2823/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen<br>Om: Globale lån EIB, NIC og EKSF . . . . .                                                | 11   |
| 86/C 314/22               | nr. 2824/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen<br>Om: Esprit . . . . .                                                                      | 12   |
| 86/C 314/23               | nr. 2854/85 af Klaus Haensch til Kommissionen<br>Om: Harmonisering af etableringsvilkårene for tandlæger . . . . .                                  | 13   |
| 86/C 314/24               | nr. 2872/85 af Pol Marck til Kommissionen<br>Om: Forhandlinger med landene i middehavsområdet . . . . .                                             | 13   |
| 86/C 314/25               | nr. 2876/85 af Gustavo Selva til Kommissionen<br>Om: Moms — dobbeltafgift . . . . .                                                                 | 13   |
| 86/C 314/26               | nr. 2877/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen<br>Om: EF-støtte til et projekt i Hageland . . . . .                                                 | 14   |
| 86/C 314/27               | nr. 2884/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen<br>Om: Anerkendelse af ortodontisthvervet . . . . .                                                  | 14   |
| 86/C 314/28               | nr. 2885/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen<br>Om: Faciliteter for blinde i den kollektive trafik . . . . .                                      | 15   |
| 86/C 314/29               | nr. 2912/85 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen<br>Om: Atomkraftværkerne Fessenheim, Bugey og Paluel (Frankrig) . . . . .            | 15   |
| 86/C 314/30               | nr. 2915/85 af Michel Debatisse til Kommissionen<br>Om: Ekstern handel med landbrugsvarer . . . . .                                                 | 16   |

(Fortsættes på side 32)

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                                            | Side |
|---------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 86/C 314/31               | nr. 2921/85 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen<br>Om: Mindstelønnen for unge arbejdstagere i medlemsstaterne . . . . .                                                                                  | 16   |
| 86/C 314/32               | nr. 2923/85 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen<br>Om: Børnetilskuddets størrelse i de enkelte medlemsstater . . . . .                                                                                   | 17   |
| 86/C 314/33               | nr. 2979/85 af François Roelants du Vivier til Kommissionen<br>Om: Støtte fra de integrerede middelhavsprogrammer til regionalrådet for Aude og Herault . . .                                                | 17   |
| 86/C 314/34               | nr. 3061/85 af Alfred Lomas til Kommissionen<br>Om: Sundhedsuddannelse og rygning . . . . .                                                                                                                  | 18   |
| 86/C 314/35               | nr. 3069/85 af Beate Weber og Horst Seefeld til Kommissionen<br>Om: Offentlige programmer til forbedring af den økonomiske struktur i regionerne i Forbundsrepublikken Tyskland . . . . .                    | 18   |
| 86/C 314/36               | nr. 3079/85 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen<br>Om: Nye metoder til dyrkning af træfler i EF . . . . .                                                                                                  | 19   |
| 86/C 314/37               | nr. 3084/85 af Kenneth Collins til Kommissionen<br>Om: Bestrålede fødevarer . . . . .                                                                                                                        | 20   |
| 86/C 314/38               | nr. 3107/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen<br>Om: Uddannelse for selvstændige . . . . .                                                                                                                  | 20   |
| 86/C 314/39               | nr. 3150/85 af Alfons Boesmans til Kommissionen<br>Om: Situationen på Haiti . . . . .                                                                                                                        | 20   |
| 86/C 314/40               | nr. 3152/85 af Pierre Bernard-Reymond til Kommissionen<br>Om: Integreret middelhavsprogram for regionen Provence-Alpes-Côte d'Azur . . . . .                                                                 | 21   |
| 86/C 314/41               | nr. 3166/85 af Andrew Pearce til Kommissionen<br>Om: Associeringsrådet EØF-Tyrkiet . . . . .                                                                                                                 | 21   |
| 86/C 314/42               | nr. 14/86 af David Martin til Kommissionen<br>Om: Pescanova, SA . . . . .                                                                                                                                    | 22   |
| 86/C 314/43               | nr. 44/86 af Fernand Herman til Kommissionen<br>Om: Kriterier for deltagelse i De europæiske Fællesskabers udvælgelsesprøver . . . . .                                                                       | 22   |
| 86/C 314/44               | nr. 80/86 af Jochen van Aerssen til Kommissionen<br>Om: Nederlandske og tyske tandlægers fri etableringsret og ret til fri udveksling af tjenesteydelser . . . . .                                           | 22   |
| 86/C 314/45               | nr. 81/86 af lady Elles til Kommissionen<br>Om: Toldkontrol af varer . . . . .                                                                                                                               | 23   |
| 86/C 314/46               | nr. 90/86 af Richard Cottrell til Rådet<br>Om: Græske statsborgere med bopæl i Tyrkiet . . . . .                                                                                                             | 23   |
| 86/C 314/47               | nr. 130/86 af Raphaël Chanterie til Kommissionen<br>Om: Harmonisering af afgifter på benzin, diesel, blyfri benzin og fyringsolie . . . . .                                                                  | 23   |
| 86/C 314/48               | nr. 131/86 af Raphaël Chanterie til Kommissionen<br>Om: Forhøjelse af afgifterne på olieprodukter . . . . .                                                                                                  | 23   |
|                           | Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 130/86 og nr. 131/86 . . . . .                                                                                                                                   | 24   |
| 86/C 314/49               | nr. 193/86 af Jacques Mallet til Kommissionen<br>Om: Fællesskabets foranstaltninger på grundlag af aftalen mellem Fællesskabet og landene i Mellemamerika, som undertegnedes den 12. november 1985 . . . . . | 24   |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                                                                 | Side |
|---------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 86/C 314/50               | nr. 194/86 af Horst Seefeld til Kommissionen<br>Om: Kapsejladser og fremme af europatanken . . . . .                                                                                                                              | 24   |
| 86/C 314/51               | nr. 405/86 af Kenneth Collins til Kommissionen<br>Om: Centret for biologiske målinger i Det forenede Kongerige . . . . .                                                                                                          | 25   |
| 86/C 314/52               | nr. 421/86 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen<br>Om: Styrkelse af den grundlæggende informationsinfrastruktur i Fællesskabets randområder . . .                                                                             | 25   |
| 86/C 314/53               | nr. 434/86 af lord O'Hagan til Kommissionen<br>Om: Arrangementer for feriegæster . . . . .                                                                                                                                        | 26   |
| 86/C 314/54               | nr. 454/86 af Bram van der Lek til Kommissionen<br>Om: Sammenkobling af nukleart materiale til militære og civile formål . . . . .                                                                                                | 27   |
| 86/C 314/55               | nr. 564/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen<br>Om: Miljødatabanker . . . . .                                                                                                                                       | 27   |
| 86/C 314/56               | nr. 907/86 af Andrea Raggio til Rådet<br>Om: Vredeling-direktivet . . . . .                                                                                                                                                       | 28   |
| 86/C 314/57               | nr. 1250/86 af Richard Balfe til Rådet<br>Om: Udkast til direktiv om forældreorlov . . . . .                                                                                                                                      | 28   |
| 86/C 314/58               | nr. 1307/86 af Natalino Gatti, Aldo Bonaccini, Giorgio Rossetti, Tommaso Rossi og Felice Ippolito til Rådet<br>Om: Programmet for landbrugsforskning . . . . .                                                                    | 29   |
| 86/C 314/59               | nr. 1309/86 af Eolo Parodi, Gerruccio Pisoni, Nino Pisoni, Mauro Chiabrande, Gerardo Giabisso og Vittorio Chiusano til Rådet<br>Om: Kontrol med anvendelse af stoffer med hormonal eller thyreostatisk virkning til dyr . . . . . | 29   |
| 86/C 314/60               | nr. 1364/86 af Luc Beyer de Ryke til Rådet<br>Om: Diplomatisk og handelsmæssig offensiv fra Sovjetunionens side i det sydlige Stillehav . . . . .                                                                                 | 30   |
| 86/C 314/61               | nr. 1454/86 af Dorothee Piermont til Kommissionen<br>Om: Forskningsprojekter inden for bio- og genteknologi i Forbundsrepublikken Tyskland . . . . .                                                                              | 31   |

## I

(Meddelelser)

## EUROPA-PARLAMENTET

## BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

## SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1789/85

af Thomas Raftery (PPE—IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 314/01)

Om: Toldformaliteter

Kan Kommissionen anføre, hvordan den nugældende retsstilling er for EF-borgere, når de standses og udspørges af toldembedsmænd ved de indre grænser?

Skal de nærmere bestemt besvare spørgsmål vedrørende:

- beskæftigelse,
- bopæl,
- rejsemål,
- formål med besøget,
- besøgets varighed,

eller give yderligere personlige oplysninger om dem selv, deres familie eller venner?

Hvis EF-borgere nægter at besvare sådanne spørgsmål og derved forsinkes så meget, at de kommer for sent til fly, skib eller tog, har de da nogen mulighed for på et senere tidspunkt at gøre krav gældende om kompensation for tidsmæssige eller økonomiske tab?

Er der på nogen måde tale om en anden situation, hvis den pågældende embedsmand viser sig ikke at være toldembedsmand?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield

(23. april 1986)

1. I direktiv 68/360/EØF om arbejdstagernes fri bevægelighed <sup>(1)</sup> og direktiv 73/148/EØF om fri bevægelighed i forbindelse med etablering og tjenesteydelser <sup>(2)</sup> fastsættes i generelle vendinger (i artikel 3), på hvilke vilkår medlems-

staterne kan gøre indrejse på deres territorium betinget af bl.a. »fremvisning af et gyldigt pas eller identitetskort«. Fravigelser fra dette princip tillades kun, »når det er begrundet i den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed« (artikel 10 i direktiv 68/360/EØF og artikel 8 i direktiv 73/148/EØF). Disse begreber er behandlet i detaljer i direktiv 64/221/EØF <sup>(3)</sup>.

2. Fællesskabets mål: »fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer . . . « (EØF-traktatens artikel 3, litra c)) er endnu ikke blevet fuldstændigt realiseret; f.eks. har pensionister og personer, der lever af kapitalindtægter ifølge traktaten endnu ikke ret til indrejse med henblik på at tage fast ophold.

Forslaget til direktiv om almindelig ret til ophold <sup>(4)</sup> og forslaget til direktiv om lempelse af kontrollen og formaliteterne ved Fællesskabets indre grænser er endnu ikke vedtaget af Rådet <sup>(5)</sup>.

3. Domstolen har i sin dom i sagen »Luisi og Carbone« <sup>(6)</sup> imidlertid fastslået, at turister normalt skal betragtes som modtagere af tjenesteydelser (i traktatens forstand og dermed direktiv 73/148/EØF).

I praksis betyder dette, at så at sige enhver EF-statsborger, der overskrider grænsen, tilhører en gruppe personer, som ifølge fællesskabslovgivningen kan bevæge sig frit på medlemsstaternes territorium (med mindre der foretages en fravigelse begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed).

Desuden kan der af modtagere af tjenesteydelser kun kræves fremlagt bevis for, at de tilhører en sådan gruppe personer, når der udstedes en opholdstilladelse. En sådan tilladelse skal endvidere kun udstedes, når den pågældende opholder sig i over tre måneder i tjenesteyderens land (artikel 4 og 6 i direktiv 73/148/EØF).

Under disse omstændigheder er spørgsmål fra embedsmænd ved grænseoverskridelsen vedrørende formålet med besøget,

rejsemål, besøgets varighed osv. ikke blot overflødige, men EF-borgere har desuden ret til at nægte at besvare dem. Det er heller ikke tilladt at gøre indrejse betinget af, at der gives yderligere personlige oplysninger af den art, der er omtalt i forespørgslen. Fravigelser herfra tillades kun, når det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, eller af hensyn til skattemæssige eller andre administrative undersøgelser, som i øjeblikket er overdraget toldmyndighederne, såfremt sådanne spørgsmål skønnes at være relevante for kontrollen af varer, som den pågældende måtte medføre. Denne sidstnævnte undtagelse vil ophøre, når Kommissionens program for gennemførelse af det interne marked bliver iværksat.

Generaladvokat Warner anførte i sit forslag til afgørelse i sagen Regina mod Pieck (157/79) <sup>(7)</sup>, at artikel 3 i direktiv 68/360/EØF burde forstås som betydende, at »medlemsstaterne skal tillade hinandens statsborgere indrejse, og at ethvert andet spørgsmål med hensyn til deres ret til at opholde sig der ifølge traktaten skal behandles efter indreisen . . .«

4. Skulle der opstå ubegrundede forsinkelser som følge af, at en person ved indrejse nægter at besvare sådanne spørgsmål, rettes eventuelle krav om kompensation til den medlemsstat, hvis embedsmænd har stillet sådanne spørgsmål og forårsaget forsinkelsen.

5. Embedsmandens funktion, dvs. om han henhører under toldvæsenet eller en anden myndighed, har ingen indflydelse på, hvorledes det ærede medlems spørgsmål anskues i henhold til fællesskabsretten.

<sup>(1)</sup> EFT nr. 257 af 20. 10. 1968, s. 13.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 172 af 28. 6. 1973, s. 14.

<sup>(3)</sup> EFT nr. 56 af 4. 4. 1964.

<sup>(4)</sup> Se Kommissionen svar på skriftlig forespørgsel nr. 1573/85 af de Gucht.

<sup>(5)</sup> EFT nr. C 47 af 19. 2. 1985, s. 5 og EFT nr. C 131 af 30. 5. 1985, s. 5.

<sup>(6)</sup> Dom af 31. januar 1984 — Luisi og Carbone mod Ministero del Tesoro, fælles sag 286/82 og 26/83 — 1984/ Domstolens Samling 377/403, præmis 16.

<sup>(7)</sup> Domstolens afgørelse af 3. 7. 1980 — Pieck, sag 157/79 — 1980, s. 2171 — 2201. Domstolen havde ikke behov for at behandle dette specifikke punkt i enkeltheder i sin dom.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2032/85

af Raymonde Dury (S—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 314/02).

Om: Fjernsynet og den skrevne presse

I Kommissionens forslag om »fjernsyn uden grænser« lægges der ikke stor vægt på fjernsynets indflydelse på reklamemarkedet.

Ikke desto mindre er dagbladenes problemer meget store. I Belgien for eksempel tegner reklameindtægterne sig for 40 % af deres omsætning. Men forslaget tager ikke tilstrækkeligt hensyn hertil.

Dagbladene ønsker derfor at deltage i udviklingen af fjernsyn på lokalt, regionalt og internationalt niveau.

Hvorledes forholder Kommissionen sig til en eventuel deltagelse fra den skrevne presses side i udviklingen af fjernsyn på lokalt, regionalt og internationalt niveau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield

(23. juni 1986)

Kommissionen analyserede i sin grøn bog »Fjernsyn uden grænser, grøn bog om etableringen af det fælles marked for radiospredning, specielt ved satellit- og kabelfremføring« <sup>(1)</sup>, de aktuelle problemer vedrørende radiospredning, specielt fjernsynsudsendelser over medlemsstaternes grænser, og forklarede sit syn på spørgsmålet om, hvorledes den frihed til at yde tjenester, som EØF-traktaten værner om, skal fortolkes og anvendes på radiospredning. I sin analyse samt i sine overvejelser om tilladelse til radio- og fjernsynsreklamer i medlemsstaterne og om de restriktioner, der skal gælde for omfanget af disse reklameudsendelser, byggede Kommissionen på de foreliggende kendsgerninger, om konkurrencen mellem de æterbårne medier og pressen <sup>(2)</sup>. I sit forslag til Rådets direktiv om samordning af visse bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af radiospredningsvirksomhed <sup>(3)</sup>, som Kommissionen forelagde Rådet den 30. april 1986, indføjede den i artikel 5 en bestemmelse om, at medlemsstaterne, når de fastsatte den tid, der kunne tillades til reklamer, også tog hensyn til de andre mediers interesser.

Foreløbig er Kommissionen neutral med hensyn til spørgsmålet om pressens, herunder dagspressens deltagelse i udviklingen af lokalt, regionalt og internationalt fjernsyn. Den ønsker ikke nu at give sig i kast med en harmonisering af de nationale bestemmelser for udøvelse af fjernsyns- og radiovirksomhed <sup>(4)</sup>. Det er dens opfattelse, at spørgsmålet om, hvorvidt pressen skal have tilladelse til at udøve radiospredningsvirksomhed snarere skal beslattes på grundlag af fællesskabsretten i overensstemmelse med de bestående traditioner og den herskende opfattelse i vedkommende medlemsstater. Kommissionen vil i givet fald naturligvis nøje følge enhver udvikling inden for reklamemarkedet, som måtte kunne føre til etablering af virksomheder, der kan tilbyde reklamer både i fjernsyn og i de trykte medier, der har en dominerende stilling.

<sup>(1)</sup> Dok. KOM(84) 300 endelig udg.

<sup>(2)</sup> Grøn bog, s. 41, 48, 49, 56 — 62, 272 og bilag 7 og 11 — 16.

<sup>(3)</sup> Dok. KOM(86) 146 endelig udg.

<sup>(4)</sup> Grøn bog, s. 181.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2062/85**

af Thomas Raftery (PPE—IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. november 1985)

(86/C 314/03)

Om: Baker-planen

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den stiller sig til den amerikanske Baker-plan, der skal sætte skub i kreditstrømmen til den tredje verden?

Mener Kommissionen, at dette er den bedste metode til at skabe øget vækst i udviklingslandene?

Hvilke eventuelle følger kan dette få for de eksisterende fællesskabsstøtteforanstaltninger til fordel for den tredje verden?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2264/85**

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(11. december 1985)

(86/C 314/04)

Om: Baker-planen

For nogle uger siden offentliggjordes den såkaldte Baker-plan af De forenede Staters finansminister af samme navn på det fælles årsmøde mellem Den internationale Valutafond og Verdensbanken.

Denne plan går ud på, at de kommercielle banker i løbet af de kommende tre år stiller en kredit på yderligere 20 mia US \$ til rådighed for 15 udviklingslande. Verdensbanken skal på sin side stille yderligere 9 mia US \$ til rådighed.

De pågældende lande skal på forskellige områder foretage en tilpasning af deres økonomiske politik, først og fremmest i retning af øget efterspørgsel og en dermed tilsvarende økonomisk vækst.

På et møde mellem 70 banker fra De forenede Stater, Europa og Japan under Institute of International Finance's auspicer forsøgte man også at vinde de europæiske og japanske banker for denne plan. Det synes ikke at lykkes særlig godt, også fordi de europæiske og japanske regeringer ikke ser ud til at have meget tilovers for Baker-planen.

Alt taget i betragtning forekommer drøftelsen af denne berømte plan at være en fundamental drøftelse af vor politik over for udviklingslandene.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken holdning den indtager til denne plan og samtidig, om den kan tiltræde denne fremgangsmåde i forbindelse med problematikken vedrørende udviklingslandene?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Claude Cheysson

på skriftlige forespørgsler nr. 2062/85 og nr. 2264/85

(27. maj 1986)

Kommissionen finder, at udviklingslandenes gældssætningsproblem, som formand Jacques Delors allerede ved flere lejligheder har understreget det over for Europa-Parlamentet i 1985, udgør den alvorligste trussel mod balancen i verdensøkonomien i dag. Dette problem fortjener at blive behandlet som førsteprioritet af verdenssamfundet, om ikke andet så dog på grund af de klare begrænsninger, som flere af de større forgældede udviklingslande siden 1982 har måtte underkaste sig i deres bestræbelser for en konjunkturtilpasning.

Derfor må det initiativ, som James Baker tog på IMF's generalforsamling i Seoul i efteråret 1985 betragtes som et nyttigt bidrag til bestræbelserne for at finde en tilfredsstillende løsning. Det viser netop gældsproblemets verdensomspændende karakter, og at der er vilje til at indkalde til et indgående samarbejde mellem regeringer, internationale finansieringsinstitutter og handelsbanker herom.

Hovedaspekter af den strategi, der er skitseret i James Bakers forslag, skal endnu drøftes og uddybes:

- hvordan skal man kunne forestille sig at genskabe en sund og varig vækst i verdensøkonomien som forudsætning for en løsning af gældsproblemerne, hvis man ikke samtidig genskaber en intern finansiell balance i de industrialiserede lande og det nødvendige grundlag for en varigt afbalanceret og sammenhængende udvikling i de vigtigste internationale valutakurser?
- hvordan kan man, når IMF's centrale rolle og en yderligere udbygning af de internationale udviklingsbankers strukturinterventioner falder i tråd med indførelsen af en effektiv makroøkonomisk og strukturrettet politik i udviklingslandene, undlade at beskæftige sig med renteniveauet og udviklingen i priserne på råstoffer, som er direkte betingende for visse af de mest forgældede større landes solvens?
- genskabelse af en positiv nettostrøm af handelsslån fra private banker til udviklingslandene er fortsat tegn på og en betingelse for, at disse kan rette op på deres situation, men hvordan skal man effektivt kunne nå til en sådan situation uden at tage hensyn til visse bank- og finansieringsnets skrøbelighed og uden at søge midler til at standse den ofte betydelige kapitalflugt, der indvirker på udviklingslandenes opsparede midler?
- sagt i korthed ønsker Kommissionen med hensyn til den amerikanske regerings initiativ på ny at henlede opmærksomheden på visse grundlæggende spørgsmål,

som der må findes en løsning på, hvis man ønsker, at udviklingslandene skal genfinde deres plads som drivende kraft i verdenshandelen inden udgangen af 1980'erne. Det er klart, at der hurtigt skal findes en løsning på de mest presserende finansielle problemer, men hovedspørgsmålet er ikke, at udviklingslandenes overdrevne gældsætning skal gøres tålelig, men snarere, at disse lande skal betragtes som partnere i den økonomiske vækst i verden.

Kommissionen mener, at James Bakers initiativ kan bidrage til at bringe disse spørgsmål op og at få dem løst som led i en helhedsstrategi, som alle implicerede parter (debitorlandene, De forenede Stater, Japan, Fællesskabet, de internationale finansieringsinstitutter og de private banker) bør bidrage til at føre til et heldigt resultat.

Kommissionen har i dette perspektiv beskæftiget sig med de specifikke problemer i Afrika og i fattige lande i andre regioner. Den ser med tilfredshed på den aftale, der blev nået i Seoul om genanvendelsen af Trust Fund-midlerne. Som supplement til sin egen indsats til fordel for disse lande (f.eks. inden for rammerne af Lomé III) vil den fortsat arbejde for en forøgelse af den offentlige udviklingsbistand og en væsentlig forøgelse af Den internationale Sammenslutning for økonomisk Udviklings ressourcer ved den ottende kapitaltilførsel (IDA 8).

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2076/85

af James Provan (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. november 1985)

(86/C 314/05)

Om: De importforanstaltninger, den græske regering har givet meddelelse om

Mener Kommissionen, at de drastiske importforanstaltninger, den græske regering har givet meddelelse om i sin afgørelse nr. E6/4239 af 11. oktober 1985, er forenelige med EØF-traktaten? Og har den græske regering handlet i overensstemmelse med bestemmelserne i EØF-traktaten med hensyn til indførelsen af disse foranstaltninger?

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2092/85

af Raphaël Chanteric (PPE—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. november 1985)

(86/C 314/06)

Om: Eksport til Grækenland

En græsk importør skal nu indbetale 80 % af det samlede beløb til regeringen for varer, der skal indføres, og dette beløb får han først tilbage efter seks måneder uden nogen form for inflations- eller eventuel devalueringsgodtgørelse.

Dertil kommer desuden 48 % moms plus den nylige devaluering af drakmen (20 %).

Et praktisk eksempel. Kunden køber nu for 1 mio dr. belgiske tæpper.

|                  |               |
|------------------|---------------|
| Tæpper:          | 1 000 000 dr. |
| Moms 48 %        | 480 000 dr.   |
| Kaution 80 %     | 800 000 dr.   |
| Devaluering 20 % | 200 000 dr.   |
| Varerne koster   | 2 480 000 dr. |

Med andre ord er eksport til Grækenland blevet umuliggjort.

Er denne tilstand ifølge Kommissionen tilladt og holdbar længere endnu?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield  
på skriftlige forespørgsler nr. 2076/85 og nr. 2092/85  
(23. maj 1986)

De økonomiske foranstaltninger, som det ærede medlem omtaler, blev vedtaget af den græske regering og meddelt Kommissionen den 16. oktober 1985 i henhold til bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 109.

Disse bestemmelser og særlig depositumsordningen ved import er blevet grundigt behandlet på EF-niveau i henhold til EØF-traktatens artikel 108. Ved denne behandling konstaterede Kommissionen, at depositumsordningen er et instrument, der forventes at kunne bidrage effektivt til gennemførelsen af det genopretningsprogram, som den græske regering har iværksat, idet denne ordning for det første tager sigte på at opnå en øjeblikkelig virkning på betalingsbalancen, idet man afventer virkningerne af de øvrige foranstaltninger, og for det andet tager sigte på at udøve et likviditetspres for således fortsat at bremse pengemængdevæksten, hvilket også er et af formålene med den omtalte genopretningsplan.

På den baggrund har Kommissionen efter at have iværksat de i EØF-traktatens artikel 108, stk. 1 og 2, anførte foranstaltninger, ved beslutning 85/594/EØF<sup>(1)</sup> givet den græske regering tilladelse til, at der til den græske nationalbank indbetales et depositum, der ikke er rentebærende for en periode på seks måneder. Dette depositum andrager 40 % eller 80 % af varens værdi for de produkter, der er anført på to lister i bilaget til ovennævnte beslutning.

Da Kommissionen den 22. november 1985 traf denne beslutning, søgte den først og fremmest at sikre, at de vedtagne foranstaltninger i mindst muligt omfang påvirkede samhandelen inden for Fællesskabet.



Kommissionen har endvidere forbeholdt sig ret til at ændre eller ophæve sin beslutning, specielt hvis den konstaterer, at de forhold, der lå til grund for beslutningen, ændrer sig, eller hvis virkningerne af denne viser sig at være mere restriktive, end formålet tilsiger. Kommissionen vil i øvrigt hver tredje måned tage denne depositumsordning op til fornyet overvejelse og se på dens virkninger. Den første nyvurdering efter vedtagelsen fandt sted den 28. og 29. januar 1986 i Bruxelles under medvirken af Kommissionens tjenestegrene og de græske myndigheder. Den anden nyvurdering efter vedtagelsen fandt sted den 22. april 1986.

Kommissionen vil drage omsorg for, at beslutningen med tilhørende gennemførelsesbestemmelser overholdes, således at de eventuelle forstyrrelser i samhandelen inden for Fællesskabet, som måtte opstå som følge af anvendelsen af den pågældende ordning, reduceres til det minimum, der er nødvendigt for at de tilladte beskyttelsesforanstaltninger kan fungere efter hensigten.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 373 af 31. 12. 1985, s. 9.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2555/85

af lord O'Hagan (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. januar 1986)

(86/C 314/07)

Om: Salg af stalddørsmælk

I Det forenede Kongerige har regeringen netop indført bestemmelser om begrænsning af salg af stalddørsmælk.

1. Blev denne lovgivning gennemført med henblik på at efterkomme EF-lovgivningen?
2. Hvilke regler og bestemmelser vedrørende salg af stalddørsmælk findes der i andre EF-medlemsstater?
3. Mener Kommissionen, at salg af stalddørsmælk er farligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Frans Andriessen

(5. maj 1986)

1. Der findes endnu ingen EF-sundhedsnormer for salg af gårdmælk. Det forenede Kongeriges lovgivning, som det ærede medlem henviser til, er derfor ikke gennemført med henblik på at efterkomme EF-bestemmelser på dette område.

2. Kommissionen ligger ikke inde med de bestemmelser, der i hver enkelt medlemsstat gælder for salg af gårdmælk.

3. Stalddørssalg af råmælk kan være sundhedsfarligt for mennesker, hvis det ikke er underkastet de fornødne sundhedsbestemmelser.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2622/85

af Marijke Van Hemeldonck (S—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. januar 1986)

(86/C 314/08)

Om: Den europæiske samfundsarv

I slutningen af 1982 vedtog Europa-Parlamentet et beslutningsforslag om den europæiske samfundsarv, hvori Kommissionen blev opfordret til at aflægge beretning om »mulighederne for fællesskabsfinansiering af initiativer til bevarelse af vor fælles europæiske samfundsarv i de områder, hvor en industriel civilisation har udviklet sig, og som har spillet en vigtig rolle i arbejdsmarkedets historie«.

Kan Kommissionen forklare, hvorfor denne opfordring ikke blev taget til følge, samt snarest muligt aflægge beretning herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Carlo Ripa Di Meana

(7. maj 1986)

Ved hjælp af »Den europæiske fond for monumenter og Landskaber (pilotprojekter)« har Fællesskabet siden 1984 ydet støtte også til nogle monumenter af den type det ærede medlem nævner (f.eks. Firkin Crane Building i Cork, Irland, Gropius' Faguswerke i Alfeld i Forbundsrepublikken Tyskland og stationen Temple Meads i Bristol i Det forenede Kongerige).

Kommissionen deler fuldt ud det ærede medlems mening om betydningen af den europæiske samfundsarv, men beklager, at den ikke har større beløb til rådighed til konserveringsformål.

På den anden side er der muligheder for at opnå støtte fra EFRU (Den europæiske fond for Regionaludvikling), hvis de projekter, der skal finansieres, er snævert knyttet til fremme af turismen i en region af interesse for turister. Kommissionen skal ligeledes henvise det ærede medlem til svarene på skriftlig forespørgsel nr. 342/83 af Mark Clinton (<sup>1</sup>) og 572/83 af Leonidas Kirkos (<sup>2</sup>).

Ovenstående er en forklaring af grunden til, at Kommissionen ikke har fundet det formålstjenligt at forelægge den af det ærede medlem ønskede beretning.

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 257 af 26. 9. 1983.

(<sup>2</sup>) EFT nr. C 280 af 17. 10. 1983.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2676/85**  
**af lord O'Hagan (ED—GB)**  
**til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**  
(6. februar 1986)  
(86/C 314/09)

**Om:** Tobaksrygning

Ifølge beregninger dør mindst 1 211 af Devons indbyggere hvert år alene som følge af rygning.

1. Hvad foretager Kommissionen sig for at gøre medlemsstaternes borgere, og navnlig de unge, opmærksomme på farerne ved at ryge?
2. Hvilke drøftelser har Kommissionen allerede ført om dette spørgsmål med medlemsstaternes sundhedsministre og Verdenssundhedsorganisationen?
3. Hvilke tiltag på EF-plan foreslår Kommissionen med henblik på en strammere kontrol med tobaksreklamer, salg fremstød og sponsorship?
4. Hvorledes vurderer Kommissionen nu virkningerne af sygdomme fremkaldt af tobaksrygning for EF-borgernes helbred?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af Manuel Marin**  
(5. maj 1986)

1. I sin meddelelse til Rådet af 18. september 1985 om »Samarbejde på fællesskabsplan om sundhedsmæssige problemer«<sup>(1)</sup> har Kommissionen i store linjer skitseret et handlingsprogram til bekæmpelse af tobaksmisbrug, som indebærer et snævert samarbejde med andre internationale organisationer, især WHO og Europarådet.

Som opfølgning af topmødet i Milano har Kommissionen den 18. november 1985 forelagt Rådet et forslag til De europæiske Fællesskabers handlingsprogram til forebyggelse af cancer<sup>(2)</sup>; heri lægges der særlig vægt på de foranstaltninger, der skal træffes mod tobaksmisbrug, især da samtlige tilgængelige videnskabelige data klart viser, at tobak er en afgørende faktor i forbindelse med sygelighed og dødelighed.

2. Kommissionen har igennem de seneste ti år taget initiativ til en række foranstaltninger, som har til formål at nedbringe tobaksforbruget, især hos de unge. Blandt de metoder, der er blevet anvendt, skal nævnes en række foranstaltninger af sundhedsoplysende art (seminarer, oplysende materiale, periodiske analyser af forbrugervaner osv.). Endvidere vil det nye initiativ, som Rådet har truffet til bekæmpelse af kræft, gøre det muligt for Kommissionen at intensivere de allerede trufne foranstaltninger på dette område.

3. I forslaget til De europæiske Fællesskabers handlingsprogram til forebyggelse af cancer, der er omtalt under punkt 1, foreslår Kommissionen en række konkrete initiativer til bekæmpelse af tobaksmisbrug, bl.a. en harmonisering af regulerende bestemmelser og koordinering af støtteaktioner.

4. Kommissionen er enig i de videnskabelige beregninger, der viser, at tobaksmisbrug er skyld i omkring 1/3 af kræfttilfældene, og at det ligeledes i stort omfang spiller en vigtig rolle i forbindelse med hjertekarsygdomme og lidelser i luftvejene.

<sup>(1)</sup> Dok. KOM(84) 502 endelig udg.

<sup>(2)</sup> Dok. KOM(85) 628 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2683/85**  
**af Kyriakos Gerontopoulos (PPE—GR)**  
**til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**  
(6. februar 1986)  
(86/C 314/10)

**Om:** Støtte til landbrugernes indkomster

For at støtte indkomsterne i landbruget og udvikle dyrkningen af olieholdige frø ydes i henhold til fællesskabsdirektiver produktionsstøtte, som indgår i produktets markedspris, der således når op på interventionsprisen.

For produktionsåret 1985 modtog producenterne af solsikkefrø i Grækenland 56 dr. pr. kilo, af hvilke i gennemsnit 25 dr. udgjordes af EF's støtte til indkomsterne.

Kommissionen bedes oplyse, om medlemsstaternes regeringer er berettiget til at foretage indeholdelser eller opkræve skatter, afgifter eller stempelafgifter af enhver art i denne støtte fra EF til producenterne.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af lord Cockfield**  
(30. september 1986)

Den støtte til oliefrø, som det ærede medlem henviser til, blev indført ved artikel 27 i Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer<sup>(1)</sup>. Støtten er lig med forskellen mellem EF's indikativpris og verdensmarkedsprisen for frø; den ydes for frø høstet og forarbejdet i EF og skal gøre det muligt for forarbejdningsindustrien at købe frø på samme

vilkår som på verdensmarkedet. I den forbindelse skal det nævnes, at EF-støtten generelt ikke ydes til producenterne, men til de virksomheder, der forarbejder frøene.

Medlemsstaterne har ret til på den således fastsatte støtte at anvende de skatter og afgifter, der følger af de nationale beskatningsregler, dvs. indkomstskat for så vidt angår virksomhedernes fortjeneste og indirekte skat for så vidt angår transaktionerne i forbindelse med det pågældende produkt.

(<sup>1</sup>) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2690/85

af James Ford (S—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. februar 1986)

(86/C 314/11)

**Om:** De spanske kolonier Ceuta og Melillas status i forhold til Det europæiske Fællesskab

Kan Kommissionen, nu da forhandlingerne om Spaniens indtræden i Fællesskabet er afsluttet, besvare en mundtlig forespørgsel, der blev stillet sidste år (H-212/84)?

Hvordan har den spanske holdning været under forhandlingerne om optagelse i EF i spørgsmålet om, hvilken status de spanske enklaver på marokkansk territorium, Ceuta og Melilla, som Marokko gør krav på overhøjheden over, skulle have? Kan Kommissionen kommentere den uoverensstemmelse, der er her mellem den spanske opfattelse i spørgsmålet om Spaniens egne kolonier og Spaniens krav på Gibraltar?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Jacques Delors

(15. maj 1986)

I medfør af tiltrædelsesakten er områderne Ceuta og Melilla — der er integrerende dele af kongeriget Spanien — ligesom De canariske Øer undergivet en særordning, der er fastlagt ved bestemmelserne i den nævnte akts artikel 20 og i protokol nr. 2, som er bilagt akten, og som indeholder forskellige afvigelser fra anvendelsen af »acquis communautaire« (bl.a. deres udelukkelse fra Fællesskabets toldområde og ikke-anvendelsen af akterne vedrørende den fælles landbrugspolitik og fiskeripolitikken).

De krav om territorial overhøjhed, som det ærede medlem nævner, var ikke blandt de problemer, der blev drøftet under forhandlingerne om Spaniens tiltræden af De europæiske Fællesskaber.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2727/85

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1986)

(86/C 314/12)

**Om:** Fællesskabsstøttens supplerende karakter

I Revisionsrettens årsberetning for 1984 understreges det, at Kommissionen må træffe enhver nødvendig foranstaltning vedrørende forvaltningen og gøre al sin indflydelse gældende over for medlemsstaterne for effektivt at gennemføre komplementaritetsprincippet.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den vil reagere på denne opfordring, samt hvilke konkrete bestræbelser den vil gøre for over for medlemsstaterne at understrege, at EF-støtten skal tildeles som et supplement, dersom den skal have en vis virkning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Grigoris Varfis

(20. maj 1986)

Revisionsrettens beretning, hvortil det ærede medlem henviser, er som i de tidligere år blevet gennemgået af Kommissionen, hvis svar er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (<sup>1</sup>).

Det ærede medlem henvises til dette svar, hvori Kommissionen om de nævnte problemer omkring supplementsprincippet oplyser, at den ligesom Revisionsretten er interesseret i at sikre, at EFRU's interventioner medfører en reel styrkelse af de regionaludviklingsbestræbelser, som medlemsstaterne selv gennemfører. Som Revisionsretten selv bemærker, er det imidlertid klart umuligt matematisk at kontrollere den generelle komplementaritet, for det kræver, at medlemsstatens udgifter på det regionale område sammenholdes med de udgifter, som staten ville have haft, såfremt EFRU ikke eksisterede.

Det kan dog forventes, at overgangen fra et system baseret på projektf finansiering til et system baseret på samfinansiering af programmer, således som det er fastsat i den nye EFRU-forordning, vil bidrage til at øge komplementariteten og gøre den mere iøjnefaldende.

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 326 af 16. 12. 1985, s. 190.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2730/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1986)

(86/C 314/13)

**Om:** FAO's udsætning af rovfisk i Victoria-søen

Sagkyndige ved universitetet i Leiden har forudsagt, at

fiskebestanden i størstedelen af Victoria-søen i Afrika vil være uddød i løbet af to år. De har opdaget, at rovfiskearten nilaborren, som verdensfødevareorganisationen har udsat i søen, så godt som har udryddet alle andre arter.

Dette er ikke kun en økologisk katastrofe, men også en katastrofe for fiskerne.

Desuden har der vist sig endnu et sundhedsproblem, idet en af de fiskearter, som udryddes af nilaborren, hidtil har modvirket spredningen af den for mennesker dødelige sygdom bilharziose ved at æde de vandparasitter, som indeholder den farlige virus (jf. også min skriftlige forespørgsel nr. 531/85 om dette emne) <sup>(1)</sup>

Kommissionen bedes oplyse følgende:

- Er den orienteret om dette problem?
- Har den noget indblik i, hvilke konkrete økologiske følger dette har såvel for fiskerne som for den offentlige sundhedstilstand?
- Har den til hensigt at træffe modforholdsregler som led i AVS/EØF-samarbejdet?

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 259 af 10. 10. 1985, s. 30.

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Lorenzo Natali  
(20. maj 1986)

Kommissionen er klar over de gennemgribende økologiske ændringer, der i dag finder sted i Victoria-søen som følge af udsætningen af den store rovfisk, nilaborren. I andre østafrikanske søer, hvor denne art findes fra naturens hånd, lever den side om side med de fisk, den jager. Derfor var det ikke let at forudse dens eksplosive udbredelse i Victoria-søen, som er uden sidestykke.

Kommissionen er i gang med i nært samarbejde med forskningsgruppen ved universitetet i Leiden og med FAO at undersøge de økologiske og socio-økonomiske følger af ovennævnte ændringer. Der er også planlagt konsultationer vedrørende følgevirkningerne for menneskenes sundhed. Alle involverede eksperter er af den opfattelse, at det er nødvendigt med yderligere forskning for fuldt ud at forstå dynamikken bag Victoria-søens økologi og fiskebestand, så der kan træffes egnede foranstaltninger til løsning af problemerne.

Efter anmodning fra de tre involverede stater, der grænser op til søen — Kenya, Tanzania og Uganda — har Kommissionen besluttet at finansiere et forskningsprojekt vedrørende Victoria-søen via de midler, der er afsat til regionalt samarbejde under Lomé II; denne undersøgelse skal gennemføres i fællesskab af de tre staters nationale forskningsinstitutter. Den første fase af projektet forventes iværksat i sidste halvdel af 1986.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2744/85

af John Marshall (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1986)

(86/C 314/14)

Om: Tilladelse til forskning i menneskefostre

Er Kommissionen klar over, at elleve centre i Storbritannien har fået tilladelse til at gennemføre forskning i menneskefostre (New Scientist af 21. november 1985)? Vil Kommissionen dæmpe den offentlige bekymring og kontrollere handelen med menneskefostre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Manuel Marin

(5. maj 1986)

Kommissionen er bekendt med forskningsarbejdet med menneskefostre i medlemsstaterne. Dette område reguleres via de nationale lovgivninger og bestemmelser.

Så vidt Kommissionen ved, foregår der ikke handel med menneskefostre mellem medlemsstaterne.

Kommissionen vil fortsat overvåge aktiviteterne på dette område ved hjælp af ekspertbistand og -rådgivning.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2755/85

af Colette Gadioux (S—F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. februar 1986)

(86/C 314/15)

Om: Gældssituationen for landene i den tredje verden

De elleve lande i Cartagena-gruppen vedtog på deres møde i Montevideo en overgangsnødplan sammen med en erklæring, hvori der fremføres en vis kritik af Baker-planen. Denne erklæring var en reaktion på meddelelsen fra 700 kreditorbanker, som repræsenterer 90 % af tilgodehavenderne i den tredje verdens mest forgældede lande, og som heri støtter Baker-planen om at bekæmpe denne kroniske tilstand.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den stiller sig til Baker-planen og til de elleve landes anmodning om at fastsætte en overgangsperiode for dens ikrafttræden?

I hvor stor udstrækning mener Kommissionen vedtagelsen af Baker-planen kan få indvirkning på og ændre de nuværende forbindelser mellem EF og Cartagena-gruppen?

Er der ikke i betragtning af den særlige gældssituations indflydelse på hvert enkelt lands økonomiske forhold risiko for, at der langsomt vil ske en tilbagevenden fra EF's side til bilaterale forhandlinger land og land imellen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Claude Cheysson

(27. maj 1986)

Kommissionen har i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2062/85 af Thomas Raftery og nr. 2264/85 af Jaak Vandemeulebroucke <sup>(1)</sup> redegjort for sin holdning til Baker-planen.

Montevideo-erklæringen indeholder nyttige tanker med hensyn til en fortsættelse af drøftelserne om de latinamerikanske landes gældssætning, men også tanker, som debitor- og kreditorlandene sandsynligvis næppe vil kunne nå til enighed om. Erklæringen er imidlertid ikke et dokument, som Kommissionen bør kommentere i enkeltheder.

Kommissionen har allerede haft indgående drøftelser om gældsproblemet med repræsentanter for Cartagena-gruppen. De sidste kontakter fandt sted med en større delegation fra gruppen under et besøg i Bruxelles den 25. og 26. marts 1986.

De specifikke økonomiske forhold i de enkelte lande kræver en behandling af gældsproblemerne i hvert enkelt tilfælde. Dette betyder ikke, at gældsproblemerne skal behandles som led i bilaterale forhandlinger med de enkelte lande. Gældsomlægningen vil fortsat ske under forhandling mellem de enkelte skyldnerlande og kreditorgrupperne (Paris-klubben, hvad angår omlægning af statsgæld). Samtidig er det af væsentlig betydning, at den internationale gældsstrategi udbygges yderligere. Dette indebærer naturligvis et fortsat multilateralt økonomisk samarbejde.

<sup>(1)</sup> Se side 3 i denne Tidende.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2769/85

af lord O'Hagan (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. februar 1986)

(86/C 314/16)

Om: Stalddørssalg af mælk

Det vil sikkert være Kommissionen bekendt, at der i det forenede Kongerige er foreslået drastiske begrænsninger i salget af mælk direkte fra landbrugsbedrifterne.

1. Er dette også tilfældet i andre medlemsstater?
2. I hvilket omfang er de eventuelle ordninger vedrørende salg af mælk direkte fra landbrugsbedrifterne begrundet i hensyn til den offentlige sundhed?

3. Går Kommissionen ind for sådanne begrænsninger i stalddørssalg af mælk?
4. Er Kommissionen klar over, at sådanne begrænsninger ville lægge yderligere byrder på landmændene?
5. Hvilke kommentarer har Kommissionen rettet til den britiske regering om dette anliggende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Frans Andriessen

(12. maj 1986)

1. og 2. Kommissionen er ikke i besiddelse af nationale retsfor skrifter i de enkelte medlemsstater vedrørende stalddørssalg af mælk. Der findes endnu ikke EF-sundhedsnormer for sådant salg.

3., 4. og 5. Rå mælk er et levnedsmiddel, som kan indebære risici for folkesundheden; salget bør derfor være undergivet relevante sundhedsfor skrifter.

Sundhedsspørgsmålet i forbindelse med stalddørssalg af mælk henhører fortsat under national ret; Kommissionen har derfor ikke henvendt sig til den britiske regering angående det af det ærede medlem nævnte problem.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2775/85

af Florus Wijsenbeek (LDR—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. februar 1986)

(86/C 314/17)

Om: Finansiering af Euregio-samarbejdet

Er Kommissionen klar over den mangel på finansielle midler, der præger de forskellige grænseoverskridende samarbejdsorganisationer inden for Euregio?

Finder Kommissionen ikke, at disse samarbejdsorganisationer helt og holdent svarer til Fællesskabets målsætninger, navnlig når det gælder det regionale samarbejde på tværs af de indre grænser?

Er det derfor ikke Kommissionens opfattelse, at omkostninger ved dette samarbejde ikke udelukkende må pålægges medlemsstaterne og de pågældende regioner og administrative enheder, men at der i dette tilfælde bør ydes et direkte bidrag, eventuelt gennem Regional fonden, fra Fællesskabet til Euregio-samarbejdet?

Har Kommissionen til hensigt at lade en sådan eller andre former for finansiering af Euregio-samarbejdet iværksætte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Alois Pfeiffer

(16. maj 1986)

Kommissionen mener også, at en del af problemerne vedrørende Fællesskabets interne grænser kan løses på regionalt

plan ved et samarbejde på tværs af grænserne inden for de forskellige grænseoverskridende sammenslutninger af »Eu-regio«-typen.

Rådets forordning (EØF) nr. 1787/84 af 19. juni 1984 om Den europæiske fond for Regionaludvikling (EFRU) <sup>(1)</sup>, giver imidlertid ikke mulighed for at yde tilskud til disse sammenslutningers driftsbudgetter via EFRU, således som det ærede medlem foreslår.

Som følge af nødvendigheden af en bedre samordning af regionaludviklingspolitikken på begge sider af en intern grænse i Fællesskabet og af etableringen af et samarbejde med henblik på gennemførelsen af koordinerede investeringsprogrammer — som understreget i Kommissionens henstilling af 9. oktober 1981 vedrørende samordning af regionaludviklingen på tværs af landegrænserne <sup>(2)</sup> — har Kommissionen samfinansieret flere forberedende undersøgelser med henblik på udarbejdelsen af grænseoverskridende programmer vedrørende de regioner, der henhører under de nævnte sammenslutninger for samarbejde på tværs af grænserne. Denne mulighed for at samfinansiere grænseoverskridende undersøgelser står naturligvis åben for andre regioner i samme situation.

Det skal i den forbindelse nævnes, at Kommissionens budget indeholder en ny artikel — artikel 512 — hvorpå der for 1986 står opført 1 000 000 ECU i forpligtelsesbevillinger, og som »skal gøre det muligt for Kommissionen i samarbejde med grænseregionerne at yde et bidrag til finansieringen af undersøgelser og aktiviteter i disse regioner, som er nødvendige for udarbejdelsen af grænseoverskridende handlingsprogrammer, der berører to eller flere medlemsstater«.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 169 af 28. 6. 1984, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 321 af 10. 11. 1981, s. 27.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2805/85

af Pieter Dankert (S—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. februar 1986)

(86/C 314/18)

**Om:** Arten af de landbrugsafgifter, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik

I besvarelsen af forskellige spørgsmål fra medlemmer af det nederlandske parlament gav minister Braks udtryk for den holdning, at grundlaget for fastsættelsen af landbrugsafgifterne ligger i import- og eksportlovgivningen og de derpå baserede afgørelser og beslutninger. I svaret på min skriftlige forespørgsel nr. 1621/85 <sup>(1)</sup> oplyste Kommissionen, at minister Braks opfattelse var en korrekt beskrivelse af de i Nederlandene gældende bestemmelser.

1. Hvordan begrundes Kommissionen den opfattelse, at grundlaget for fastsættelsen af EF-landbrugsafgifter skal findes i nationale ordninger som f.eks. den nederlandske

import- og eksportlovgivning og de derpå baserede afgørelser og beslutninger og ikke i de på dette område gældende EF-forordninger?

2. Betyder dette, at landbrugsafgifter baseret på EØF-traktatens artikel 39 ff., der er fastsat som led i de for de forskellige markedsordninger gældende forordninger, ikke finder direkte anvendelse?
3. Mener Kommissionen, at minister Braks svar på spørgsmål to stillet af det nederlandske parlaments andetkammermedlemmer van Dam, van der Linden og Aarts (under 1982/83-sessionen, se bilag til forhandlingerne nr. 733) ikke er i strid med fællesskabsretten?

4. Hvorfor?

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 99 af 28. 4. 1986, s. 11.

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Frans Andriessen

(12. maj 1986)

1. I svaret på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 1621/85 bekræftede Kommissionen blot, at den nederlandske regerings svar på spørgsmål fra medlemmer af det nederlandske parlament efter dens opfattelse indeholdt en korrekt beskrivelse af de nederlandske straffebestemmelser til bekæmpelse af svig i forbindelse med ikke-opkrævning af landbrugsimportafgifter. Med hensyn til påstanden i dette svar om, at disse importafgifter opkræves i henhold til loven om import og eksport (»In- en Uitvoerwet«), samt visse gennemførelsesbestemmelser, fremgår det af den kontekst, i hvilken denne sætning indgår, at den nederlandske regering har refereret til denne lov og disse bestemmelser som grundlag for de nederlandske straffebestemmelser i forbindelse med svig på dette område. I dette svar gives der også klart udtryk for, at landbrugsimportafgifterne fastsættes i henhold til EØF-traktatens artikel 39 ff. i forbindelse med de fælles markedsordninger.

2. Forordningerne om fastsættelse af landbrugsimportafgifterne finder som fastsat i EØF-traktatens artikel 189 direkte anvendelse i alle medlemsstater.

3. og 4. Af den kontekst, i hvilken dette svar indgår, fremgår det klart, at den nederlandske regerings standpunkt ikke er i modstrid med Fællesskabets bestemmelser.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2809/85

af Anne André (LDR—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. februar 1986)

(86/C 314/19)

**Om:** Spisebiller og skattesvig

I Belgien uddeler visse virksomheder spisebiller til deres personale, hvilket kan betragtes som en social fordel,

eftersom disse kort ikke beskattes. Årsomsætningen på dette marked beløber sig til 6 mia bfr. ifølge oplysninger, der for nylig er fremkommet i hovedstadspressen.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvornår og på hvilke betingelser arbejdsgivernes eller de ansattes anvendelse til forskellige formål af spisebilletter i henhold til den europæiske skatteret kan betragtes som skattesvig?
2. Hvor langt kan skattekontrollen strække sig?
3. Kan man i forbindelse med arbejdstagernes frie bevægelighed på kort sigt forvente, at disse spisebilletter vil blive udstedt i ECU?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield**

(13. maj 1986)

1. og 2. I Belgien er spisebilletter principielt en reel fordel (et »frynsegode«) for personalet, eftersom udgifterne til spisebilletterne afholdes af arbejdsgiveren. Dette gode indkomstbeskattes hos den ansatte selv på grundlag af den værdi, som et hovedmåltid skønsmæssigt ansættes til med henblik på beskætning af arbejdstagere i husholdninger.

Det kan ikke udelukkes, at brugen af spisebilletter i visse tilfælde kan give anledning til skattesvig. Kontrollen hermed påhviler imidlertid udelukkende de nationale myndigheder.

3. Arbejdskraftens frie bevægelighed skal gøre det muligt for medlemsstaternes borgere frit at søge beskæftigelse i Fællesskabets forskellige lande, men denne virksomhed skal udøves og lønnes, også hvad eventuelle »frynsegoder« angår, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale lovgivning. En udstedelse af spisebilletter i ECU ville reelt svare til en udstedelse i en valuta, hvilket kun ville medføre ulemper uden at give nogen reel fordel; en sådan nydannelse ville kun give mening i forbindelse med eller som supplement til et vederlag, der også blev udbetalt i ECU.

Den belgiske adfærdskodeks for læger begrænser denne spredning af lægers praksis og/eller af lægelige aktiviteter bl.a. med henblik på at sikre kontinuitet i patientplejen.

Kan Kommissionen oplyse, om der i betragtning af EF-direktiverne om fri etableringsret overhovedet i medfør af den belgiske adfærdskodeks for læger kan ske en begrænsning af spredningen af lægers praksis og/eller aktiviteter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield**

(12. maj 1986)

Lægedirektiv 75/362/EØF og 75/363/EØF <sup>(1)</sup> indeholder bestemmelser til sikring af den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser for læger og foranstaltninger til sikring af en faktisk fri bevægelighed for læger samt bestemmelser om koordinering af deres uddannelse. Der findes derimod ikke på fællesskabsplan nogen koordinering af bestemmelserne vedrørende udøvelsen af lægeerhvervet. Derfor henhører fastlæggelsen af vilkårene for udøvelse af lægeerhvervet, som f.eks. fastsættelse af det antal praksiser, som en læge kan åbne i en given medlemsstat, med forbehold af den behandling, man i en given medlemsstat giver statsborgere fra andre EF-medlemsstater, udelukkende under den pågældende medlemsstats egen retskompetence. Nationale bestemmelser om begrænsning af antallet af de praksiser, som en læge kan åbne, eller bestemmelser, der er baseret på princippet om, at en læge kun kan have én praksis, er således ikke i modstrid med fællesskabsbestemmelserne.

Derimod mener Kommissionen, idet den bl.a. henholder sig til Domstolens afgørelse i Klopp-sagen <sup>(2)</sup>, at en medlemsstat, der anerkender princippet om, at en læge kun kan have én praksis, ikke kan påberåbe sig denne nationale regel med det formål at nægte en statsborger fra en anden EF-medlemsstat, der opfylder de i lægedirektiverne omhandlede betingelser, retten til at etablere sig på denne stats område med den begrundelse, at vedkommende allerede har en lægepraksis i en anden medlemsstat, som han ikke ønsker at opgive.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975.

<sup>(2)</sup> Sag 107/83 af 12. 7. 1984, Sml. af Domstolens afgørelser 1984, s. 2971.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2814/85**

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. februar 1986)

(86/C 314/20)

**Om:** Lægers etableringsret

Rom-traktaten fastsætter fri bevægelighed for varer, kapital, personer og tjenesteydelser.

Således kan en advokat, der praktiserer i Paris, på grundlag af den frie etableringsret inden for EF, opnå tilladelse til at åbne en praksis i Bruxelles.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2823/85**

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. februar 1986)

(86/C 314/21)

**Om:** Globale lån EIB, NIC og EKSF

I en række år har Den europæiske Investeringsbank, Det ny Fællesskabsinstrument og EKSF i stadig større målestok anvendt de såkaldte globale låns teknik. I den forbindelse gøres der ved långivningen til små og mellemstore projekter brug af finansformidlingsinstitutter. Virksomhedsledere i små og mellemstore virksomheder beklager sig over, at disse formidlingsinstitutter, der hos de europæiske instanser dra-

ger fordel af en fordelagtig renteprocent, ikke efter tur skaffer lån til de små og mellemstore virksomheder på mere gunstige vilkår, end det er sædvanen ved deres normale interventioner.

Kan Kommissionen bekræfte, at en sådan praksis rent faktisk finder sted?

Hvis det er tilfældet, hvad påtænker den så at gøre imod det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Abel Matutes  
(23. juni 1986)

Det europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF), Den europæiske Investeringsbank (EIB) og Det nye Fællesskabsinstrument (NIC) har med vellykkede resultater anvendt globallåneordningen som hovedmiddel til at støtte investeringer i små og mellemstore virksomheder, der opfylder de forskellige lånekriterier. Siden EIB i 1968 introducerede globallånene for første gang, har antallet af små og mellemstore virksomheder, der støttes på denne måde, været konstant stigende. I 1985 alene modtog 2 770 små industrivirksomheder støtte fra EIB på grundlag af Bankens egne midler, 2 916 modtog støtte på grundlag af midlerne fra Det nye Fællesskabsinstrument, som EIB forvalter i henhold til et mandat, og 550 på grundlag af EKSF's midler.

Af hensyn til deres strukturer og driftshensyn er der ikke nogen af Fællesskabets finansieringskilder, der kan foretage vurderinger og direkte håndtere et stort antal mindre lån, der er spredt over hele Fællesskabet. I henhold til globallåneordningen benytter man de formidlende pengeinstitutters kontakter og lokalviden i forbindelse med vurdering og kontrol med støtteberettigede investeringer i henhold til EF-institutionernes retningslinjer.

Globallåneordningen giver de formidlende pengeinstitutter mulighed for at forøge og sprede deres finansielle ressourcer til sådanne investeringer ved at trække på de midler fra EKSF, EIB og NIC, der rejses på det internationale kapitalmarked.

Den endelige rentesats i forbindelse med et globallån varierer afhængigt af de gældende bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvad angår rentesatser, kursdækningsarrangementer og investeringsfremmepolitik samt det involverede formidlingsinstituts rentepolitik, dets margin for administrative omkostninger og den involverede risiko.

Hvad angår EKSF's globallån med en rentegodtgørelse på 3 % (kulforbrug) eller 5 % (omdannelselån) sikrer Kommissionen sig, at formidlingsinstituttet lader hele fordelene ved godtgørelsen gå videre til de små og mellemstore virksomheder. Det skal desuden understreges, at Kommissionen i forbindelse med EKSF's omdannelselån specielt favoriserer de små og mellemstore virksomheder, idet den

yder en rentegodtgørelse på 5 % til globallån, medens der kun ydes en rentegodtgørelse på 3 % i forbindelse med direkte lån til større virksomheder.

De formidlende pengeinstitutter vælges på basis af deres omdømme og erfaring med hensyn til projektvurdering. Rentesatserne for sublånene overvåges konstant af EKSF og EIB (også for NIC) som en del af de permanente kontakter til formidlingsinstitutterne i låneperioden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2824/85  
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)  
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber  
(19. februar 1986)  
(86/C 314/22)

Om: Esprit

Det hævdes hele tiden, at Esprit-programmet også kunne være af særlig betydning for små og mellemstore virksomheder. Kan Kommissionen meddele, om det ser sådan ud på programmets nuværende stade?

Kan Kommissionen meddele, hvilke små og mellemstore belgiske virksomheder der hidtil har været inddraget i dette program?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karl-Heinz Narjes  
(12. maj 1986)

Små og mellemstore virksomheders deltagelse i Esprit-programmet har en ganske særlig betydning på grund af disse virksomheders innovationskapacitet og tilpasningsevne. De små og mellemstore virksomheder er på nuværende tidspunkt repræsenteret i Esprit i 53 % af projekterne og udfører over 25 % af arbejdet i 60 % af disse projekter. Det kan tilføjes, at de Esprit-områder, hvori de små og mellemstore virksomheder først og fremmest deltager, er programmelteknologi og avanceret informationsbehandling. Hertil kommer anvendelser inden for kontorautomatisering og data-integreret fabrikation. Mikroelektronikken er den sektor, hvor deltagelsen er svagest som følge af de meget omfattende investeringer.

For så vidt angår deltagelsen af belgiske små og mellemstore virksomheder viser listen over belgiske deltagere i Esprit et samlet antal på 29 projekter med deltagelse af 13 forskellige små og mellemstore virksomheder (eller tilknyttede forskningsinstitutter). En kopi af denne liste vil blive sendt til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets generalsekretariat. Hvad der er sagt om de små og mellemstore virksomheders deltagelse gælder i særlig grad for Belgiens vedkommende, hvor det specielt kan nævnes, at IMEC deltager i 11 projekter.



**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2854/85**

af Klaus Haensch (S—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. februar 1986)

(86/C 314/23)

**Om:** Harmonisering af etableringsvilkårene for tandlæger

Tandlæger, der ønsker at etablere sig under udnyttelse af den gensidige anerkendelse af gældende nationale kvalifikationsbeviser, udsættes til dels for forskelsbehandling. Hvis man sammenligner situationen for tyske og nederlandske tandlæger, forholder det sig sådan, at nederlandske tandlæger ganske vist har lettere etableringsvilkår i Forbundsrepublikken (ingen obligatorisk assistenttid), hvorimod tyske tandlægers mulighed for at åbne en praksis i Nederlandene faktisk vil være spærret i årevis på grund af den alt for store tilgang samt administrative begrænsninger.

1. Vil Kommissionen udarbejde forslag til harmonisering af tandlægeuddannelserne?
2. Ser den nogen mulighed for også at harmonisere administrative bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield

(5. maj 1986)

1. Nej. Kommissionen anser i øjeblikket den minimale samordning af uddannelserne, som garanteres ved »tandlægedirektiv« 78/687/EØF <sup>(1)</sup>, som tilstrækkelig for behovet for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og fri bevægelighed.

2. Kommissionen har hidtil ikke fundet det nødvendigt at foreslå en harmonisering af de administrative bestemmelser om adgang til tandlægevirksomhed og udøvelsen deraf ud over det, som er fastsat i direktiv 78/686/EØF <sup>(1)</sup>. Den vil imidlertid indhente oplysninger om de vanskeligheder, der måtte findes i Nederlandene for de tandlæger fra de øvrige medlemsstater, som ønsker at etablere sig dér.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 233 af 24. 8. 1978.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2872/85**

af Pol Marck (PPE—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. februar 1986)

(86/C 314/24)

**Om:** Forhandlinger med landene i middelhavsområdet

Rådet har besluttet at indgå forhandlinger med landene i middelhavsområdet om følgerne af Spaniens og Portugals indtræden i EF. I den forbindelse skal der indføres undtagel-

ser fra fællesskabspræferencen. Kan Kommissionen på grund af de dårlige erfaringer fra tidligere præferenceaftaler (sukker, oksekød osv.) og de deraf følgende omkostninger for landbruget give mig forsikringer om, at disse indrømmelser ikke vil belaste landbrugsbudgettet, og om at Fællesskabets landmænd, som vil lide under disse ordninger, vil få passende kompensation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Claude Cheysson

(21. maj 1986)

Formålet med de handelsforanstaltninger, som Rådet har fastsat til imødegåelse af følgerne af Spaniens og Portugals tiltrædelse for tredjelande i middelhavsområdet, og som i øjeblikket er til forhandling med disse lande, er at opretholde deres traditionelle landbrugseksport til Fællesskabet. De indrømmelser, der tilbydes partnerlandene, er således ledsaget af nøje regler, som giver mulighed for at begrænse eksporten til samme mængder som i de tidligere år. Indrømmelserne burde derfor ikke betyde nogen ændring i forhold til tidligere i Fællesskabets forsyninger af de pågældende varer hos disse partnerlande. Det europæiske landbrug bliver således på ingen måde påvirket heraf i negativ retning.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2876/85**

af Gustavo Selva (PPE—I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. februar 1986)

(86/C 314/25)

**Om:** Moms—dobbeltafgift

Hr. Marcandrea Da Mosto, S. Polo, 1866 Venezia, købte — inden han begav sig til London for at indtræde i en fast stilling, i forbindelse med hvilken han var i besiddelse af en forskriftsmæssig opholdstilladelse — en Lancia Delta 1600 GT, for hvilken han betalte 2 271 667 lire, heri medregnet 20 % moms. I Det forenede Kongerige afkrævedes han på ny moms for samme motorkøretøj svarende til 1 377,13 £, idet man hævdede, at bilen var importeret som ny, hvilket ikke var rigtigt.

Kan Kommissionen oplyse, på grundlag af hvilke bestemmelser hr. Da Mostos bil pålagdes dobbeltafgift med samme begrundelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield

(5. juni 1986)

EF-Domstolen har i en dom af 5. maj 1982 (Gaston Schul) <sup>(1)</sup> statueret følgende: »den merværdiafgift, som en medlemsstat

opkræver ved indførsel af varer fra en anden medlemsstat, der leveres af en privatperson, når en tilsvarende afgift ikke opkræves ved levering af lignende varer ved en privatperson i den indførende medlemsstat, udgør en intern afgift, som er højere end den afgift, der pålægges lignende indenlandske varer, jf. traktatens artikel 95, såfremt der ikke tages hensyn til den residuelle merværdiafgift, der er betalt i den eksporterende medlemsstat, og som stadig udgør en del af varens værdi på indførselstidspunktet. Det påhviler importøren at føre bevis for de forhold, ifølge hvilke denne residualafgift kan tillægges betydning.

Kommissionen udleder af denne dom den konklusion, at dobbeltbeskatning for så vidt angår moms på et produkt, der importeres til en medlemsstat og som allerede er blevet beskattet i en anden medlemsstat, er i strid med EØF-traktaten.

I den af det ærede medlem forelagte sag, finder Kommissionen navnlig på grundlag af de til den skriftlige forespørgsel vedlagte bilag, og uagtet at det ikke fremgår klart, om motorkøretøjet, som var købt i Italien hos en automobilforhandler, var ny eller brugt, at den italienske privatperson, der importerer sit køretøj til Det forenede Kongerige, skal nyde godt af det princip, som EF-Domstolen fastslog i den ovennævnte dom.

Ifølge Kommissionen har Det forenede Kongerige ikke fuldt ud anvendt det i Gaston Schul-dommen fastlagte princip, og den vil derfor undersøge spørgsmålet inden for rammerne af de procedurer, der er fastsat i EØF-traktaten.

(<sup>1</sup>) Sag 15/81 — Sml. 1982, s. 1409.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2877/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. februar 1986)

(86/C 314/26)

Om: EF-støtte til et projekt i Hageland

Fællesskabet har godkendt et projekt, hvorunder der ydes en støtte på 9 mio bfr. til et socialt byggeri.

Projektet vedrører navnlig problemerne omkring de ældre og de arbejdsløse i dette område, hvor der er så få muligheder.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

- Hvor mange projekter er der indgivet ansøgning om i Flandern og Vallonien?
- Hvor mange projekter har fået endelig godkendelse i Flandern og Vallonien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Manuel Marin

(12. maj 1986)

I forbindelse med den særlige fællesskabsindsats til bekæmpelse af fattigdom har Kommissionen besluttet at yde finansiel støtte til gennemførelse af to af de fire projekter, som ministeriet for den flamsktalende befolkningsdel har godkendt og indsendt, og til gennemførelse af tre af de otte projekter, som ministeriet for den fransktalende befolkningsdel har godkendt og indsendt.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2884/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. februar 1986)

(86/C 314/27)

Om: Anerkendelse af ortodontist erhvervet

Ortodonti er et specialiseret fagområde inden for tandbehandling, som er i stærk udvikling, og som beskæftiger sig med tandsættets normale udvikling samt med ansigtets normale og anormale udvikling. Uden kirurgiske indgreb sørger ortodontien for, at tænder, kæbe og de bløde dele kommer på deres rette plads.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

- Hvorledes forløber ortodontuddannelsen i medlemsstaterne? Er der tale om et specialstudium på universiteterne, et kursus for kandidater eller et kursus, som tilbydes af private firmaer?
- Hvilke medlemsstater anerkender dette erhverv?
- Hvilken betydning har en sådan anerkendelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield

(5. maj 1986)

Artikel 5 i direktiv 78/686/EØF (<sup>1</sup>) bestemmer, at bevis for uddannelse som specialtandlæge i ortodonti nyder gensidig anerkendelse i Forbundsrepublikken Tyskland, Danmark, Frankrig, Irland, Nederlandene og Det forenede Kongerige, dvs. i seks medlemsstater. Følgerne af denne anerkendelse fastsættes i artikel 4, der bestemmer, at hver berørt medlemsstat skal anerkende de eksamensbeviser, der udstedes til statsborgere fra de pågældende andre medlemsstater, »ved at give dem samme gyldighed på sit område som de eksamensbeviser, den selv udsteder«.

I de fire andre medlemsstater, der er omfattet af direktivet af 1978 (Belgien, Grækenland, Italien og Luxembourg), findes der ingen anerkendt uddannelse i ortodonti, der vil kunne

falde ind under bestemmelserne i artikel 5. Det fremgår af tiltrædelsesakten, at forholdene i Spanien og Portugal er analoge med situationen i disse fire sidste lande.

Disse eksamensbeviser giver specialistanerkendelse i de omhandlede medlemsstater og skal ligge på et niveau, som opfylder de mindstekrav, der er fastsat i artikel 2 og 3 i direktiv 78/687/EØF <sup>(2)</sup>.

Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger om de forskellige former for uddannelse i ortodonti, der eventuelt findes i medlemsstaterne, men som ikke er anerkendt som specialer og af den grund ikke omfattes af den gensidige anerkendelse, som er foreskrevet i ovennævnte artikel 4 og 5.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 233 af 24. 8. 1978, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 233 af 24. 8. 1978, s. 10.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2885/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. februar 1986)

(86/C 314/28)

*Om:* Faciliteter for blinde i den kollektive trafik

Mange medlemsstater har indført en ordning med særlige faciliteter for blinde og deres ledsagere i den kollektive trafik.

Kommissionen bedes for hver medlemsstat give en oversigt over følgende:

- Hvilke medlemsstater har indført en ordning med særlige faciliteter for blinde i den kollektive trafik (tog, sporvogn, bus, nærtog)?
- Hvordan og til hvilke myndigheder indgives der ansøgning?
- Hvilke faciliteter stilles til rådighed for blinde og deres ledsager?
- Gælder anerkendelsen af blinde og de tilkendte faciliteter i samtlige medlemsstater, med andre ord, kan en belgisk blind, som rejser i Nederlandene eller i et andet EF-land, gøre brug af de faciliteter, der er ham eller hende tilkendt i Belgien, eller af de nederlandske faciliteter?
- Hvis dette ikke er tilfældet, agter Kommissionen så at komme med et forslag desangående?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Stanley Clinton Davis

(12. maj 1986)

Det er korrekt, at hovedparten af medlemsstaterne har indført særlige prisordninger for blinde og deres ledsagere

ved befordring med offentlige transportmidler, især ved togrejser, såfremt de pågældende kan forevise det særlige invaliditetsbevis, der attesterer blindhed.

Disse beviser udleveres af de nationale eller lokale myndigheder (sundheds- eller socialforvaltningen, myndigheder, der varetager spørgsmål vedrørende krigsinvalider m.v.).

Eftersom der er tale om nationale sociale foranstaltninger råder Kommissionen ikke over så detaljerede oplysninger herom, at den kan besvare samtlige det ærede medlems spørgsmål.

Kommissionen kan imidlertid oplyse, at pr. 1. november 1985 har jernbaneselskaberne i Fællesskabet, efter at Kommissionen forinden havde anmodet disse om at foretage en forundersøgelse på området, indført en ensartet prisordning til fordel for blinde ved rejser inden for Fællesskabet. Ifølge denne ordning kan den blindes ledsager (det være sig en person eller en førerhund) rejse gratis, under forudsætning af, at den blinde betaler fuld billetpris.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2912/85

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (ARC—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. marts 1986)

(86/C 314/29)

*Om:* Atomkraftværkerne Fessenheim, Bugey og Paluel (Frankrig)

I henhold til driftstilladelserne for ovennævnte atomkraftværker er der foretaget målinger af de radioaktive emissioner i luften, jorden og spildevandet.

1. Hvilke resultater viste målingerne i årene 1980 til 1985?
2. Hvor ofte er de maksimalgrænseværdier, der er fastsat i driftstilladelsen, blevet overskredet?
3. Hvad skyldtes disse overskridelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Stanley Clinton Davis

(13. maj 1986)

1. Kommissionen har modtaget data for radioaktiv udledning fra de franske myndigheder til og med 1982. Dataene for Fessenheim og Bugey fra 1980 er angivet nedenfor; Paluel blev først taget i drift i 1984.

|                                                                       | 1980 | 1981  | 1982 | Udledningsgrænse |
|-----------------------------------------------------------------------|------|-------|------|------------------|
| Gasformige radioaktive udledninger (TBq/år)                           |      |       |      |                  |
| Fessenheim                                                            | 91   | 85    | 92   | 1 480            |
| Bugey                                                                 | 229  | 250   | 220  | 2 590            |
| Flydende radioaktive udledninger (GBq/år) (med undtagelse af tritium) |      |       |      |                  |
| Fessenheim                                                            | 263  | 120   | 66   | 925              |
| Bugey                                                                 | 685  | 1 000 | 500  | 2 035            |
| Tritium i flydende udledninger (TBq/år)                               |      |       |      |                  |
| Fessenheim                                                            | 29   | 34    | 26   | 74               |
| Bugey                                                                 | 55   | 64    | 62   | 185              |

2. Som det ses, overskred disse udledninger ikke de fastsatte grænser.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2915/85

af Michel Debatisse (PPE—F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. marts 1986)

(86/C 314/30)

Om: Ekstern handel med landbrugsvarer

Beretningen om landbrugets stilling i 1985 synes at antyde, at der er sket en stagnering eller et svagt fald i det eksterne salg af landbrugsvarer fra EF. Der er tale om et underskud på 27 mia ECU i 1984 i modsætning til 23,5 i 1983 og 22 i 1982. Eksporten dækker dermed kun 53,5 % af importen.

Mener Kommissionen ikke, at der bør udarbejdes et arbejdsdokument om fremtidsudsigterne for det eksterne salg af landbrugsprodukter fra EF som et supplement til de forudgående arbejdsdokumenter, så offentligheden kan få kendskab til samtlige elementer i debatten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Frans Andriessen

(12. maj 1986)

For de perioder, det ærede medlem henviser til, har der været følgende udvikling i Fællesskabets samhandel med tredjelande med landbrugsprodukter og fødevarer (FN's standardvarefortegnelse — SITC):

|         | (mio ECU) |        |        |
|---------|-----------|--------|--------|
|         | 1982      | 1983   | 1984   |
| Import  | 47 595    | 50 312 | 58 264 |
| Eksport | 25 576    | 26 766 | 31 211 |
| Forskel | 22 019    | 23 596 | 27 053 |

Stigningen i denne periode i underskuddet i løbende priser afspejler inflationen snarere end en forringelse i Fællesskabets samhandel med landbrugsprodukter. Udtrykt i faste priser er underskuddet faldende.

En analyse af udviklingen i samhandelen udtrykt i mængde viser således, at importen faldt, og eksporten steg mellem 1982 og 1984 (SITC):

|         | (mio tons) |       |      |
|---------|------------|-------|------|
|         | 1982       | 1983  | 1984 |
| Import  | 107,3      | 103,3 | 99,9 |
| Eksport | 45         | 48,4  | 51,4 |
| Forskel | 62,3       | 54,9  | 48,5 |

Kommissionen deler imidlertid det ærede medlems opfattelse af, at der bør gennemføres en dybtgående overvejelse af Fællesskabets handelspolitik for landbrugsprodukter. Kommissionen meddelte i sit arbejdsprogram for 1986, at den agter at udarbejde en meddelelse om dette emne under hensyntagen til bl.a. USA's vedtagelse af en ny landbrugslovgivning og udsigterne til multilaterale handelsforhandlinger.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2921/85

af Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. marts 1986)

(86/C 314/31)

Om: Mindstelønnen for unge arbejdstagere i medlemsstaterne

1. Kommissionen bedes oplyse, i hvilke medlemsstater der er fastsat mindstelønninger for unge arbejdstagere og størrelsen af disse lønninger (eventuelt efter aldersgruppe) for unge mellem 16 og 23 år?

2. Mener Kommissionen ikke, at mindstelønnen for unge arbejdstagere bør harmoniseres på EF-niveau, og hvornår agter Kommissionen i bekræftende fald at fremsætte forslag herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Manuel Marin

(13. maj 1986)

Spørgsmålet om mindsteløn til de 15 til 23-årige er yderst komplekst og kræver nøjagtigt kendskab til:

- om der findes lovbestemte og/eller overenskomstfastsatte mindstelønninger,
- om der findes reducerede mindstelønninger til de laveste aldersgrupper (forskelligt fra land til land),

- om lærlingeløn medregnes,
- om den løn, der udbetales til unge i alternative beskæftigelsessituationer (kombinerede uddannelses- og arbejdskontrakter, samfundsnyttigt arbejde m. v.) medregnes.

Kommissionen råder for øjeblikket ikke over sådanne samlede ajourførte oplysninger, men den er klar over, at det er nødvendigt at indhente sådanne oplysninger.

Hvad angår spørgsmålet om harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger mener Kommissionen ikke, at de unge bør behandles anderledes; en vurdering heraf kræver imidlertid, at man ser på den samlede indkomst- og socialsikringspolitik.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2923/85

af Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. marts 1986)

(86/C 314/32)

Om: Børnetilskuddets størrelse i de enkelte medlemsstater

1. Kommissionen bedes oplyse størrelsen af børnetilskuddet i de enkelte medlemsstater, og indtil hvilken alder det udbetales?
2. Kommissionen bedes oplyse, hvem der i de enkelte medlemsstater betaler børnetilskudsbidraget (det offentlige, arbejdsgiverne og/eller arbejdstagerne)?
3. Kommissionen bedes oplyse, hvem børnetilskuddet i de enkelte medlemsstater udbetales til (manden eller kvinden)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Manuel Marin

(13. maj 1986)

1. og 2. De af det ærede medlem ønskede oplysninger findes i »Sammenlignende tabeller over de sociale sikringsordninger«, der er offentliggjort af Kommissionen (sidste ajourførte udgave af 1. juli 1984) <sup>(1)</sup> og navnlig tabellerne under II (Finansiering) og X (Familieydelse).

3. Visse landes lovgivning overlader det til forældrene at vælge, hvem af disse børnetilskuddene skal udbetales til. Dette er tilfældet i Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Spanien og Italien. Der er også mulighed for at vælge i Grækenland, hvis begge forældre arbejder (ellers udbetales de til den, der arbejder). I Luxembourg udbetales disse ydelser til forældrene, hvis de lever sammen, og hvis dette ikke er tilfældet, til den, der har den faktiske forældremynd-

ighed over barnet. I Portugal udbetales de til den af forældrene, der anmoder om det. I de øvrige lande udbetales børnetilskuddene til moderen.

<sup>(1)</sup> ISBN 92-825-5657-3 (E) og 92-825-5658-1 (F).

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2979/85

af Francois Roelants du Vivier (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. marts 1986)

(86/C 314/33)

Om: Støtte fra de integrerede middelhavsprogrammer til regionalrådet for Aude og Hérault

Regionalrådet for Aude og Hérault agter at anvende midlerne fra de integrerede middelhavsprogrammer til store vandledningsarbejder med den begrundelse, at kontrollen med højvandet vil gøre det muligt at dyrke alternative afgrøder og skabe sikkerhed for befolkningen.

De faktiske forhold er dog anderledes, idet højvandet er gavnligt og nødvendigt på grund af sine aflejringer, og det hindrer ikke dyrkningen af alternative afgrøder, da dræningsnettet er tilstrækkeligt vedligeholdt.

Hvad befolkningen angår, er den ikke i fare; under århundredets højvande i 1930 var der ingen ofre. Oversvømmelserne sker gradvis og vandet breder sig uden at ødelægge noget, idet de kanaler, der er gravet til dette formål, kanaliserer og bortleder vandet til kystsøerne Vendres og l'Ayrolle og således begrænser det tidsrum, hvor vandet er i stilstand.

De eneste bebyggelser, der generes af oversvømmelserne, ligger på de udstykninger, der er oprettet i oversvømmelsesområdet, efter at kommunen har givet efter for pressionen fra visse ejendomsspekulanter. Regionalrådet har til hensigt at oprette den syvende turistlokalitet ved Audes udmunding, og den skulle strække sig over flere kilometer langs flodens bredder midt i et landbrugsområde. Det egentlige formål med det pågældende vandledningsarbejde er at gøre floden sejlbare og således muliggøre en flodforbindelse mellem Audes udmunding og Midi-kanalen. Denne forbindelse er en nødvendig betingelse for, at det kommende turistområde bliver rentabelt, da den vil gøre det muligt for flere tusinde lystbåde at nå frem til det fremtidige turistkompleks (en vejudfletning er planlagt for at forbinde det med motorvejen, og et kapel fra det 11. — 12. århundrede er tilsyneladende truet).

Det område, der står for at skulle bebygges, ligger mellem to turistområder, nemlig Valras-Plage og Saint-Pierre la mer, hvoraf førstnævnte strækker sig over 3 km og sidstnævnte

over 7 km. Hvis dette projekt gennemføres, vil vi få en betonmur på omkring 15 km. Da kapaciteten med hensyn til lejligheder og campingpladser desuden er underudnyttet, er der intet, der berettiger denne aggression fra menneskets side mod dette naturområde.

Det landbrugsmæssige aspekt ved projektet er kun et påskud til at omdirigere de midler, der er afsat til landbruget, til turismæssige øjemed, og til at vildlede den lokale befolkning, som ikke har kendskab til hele den forbindelse, der er mellem turistprojektet og vandledningsprojektet. Alt dette vil føre til ødelæggelse af dette sumpområde, som er værdifuldt såvel på grund af floraen, der vokser i saltholdig jord (saltsur, tamarinde), som på grund af dyrelivet, der benytter dette sted som hvilested under trækkene. (Mange tusinde trækfugle, herunder snesevis af flamingoer, søgte tilflugt her under frostperioden i 1985, fordi saltvandet ikke frøs til).

1. at tage tildelingen af EF-midler til vandledningsarbejder henhørende under regionalrådet i Aude og Hérault op til fornyet overvejelse?
2. at fastlægge en række foranstaltninger, der kan sikre, at regionalrådet i Aude og Hérault handler i overensstemmelse med miljøhensynene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Grigorios Varfis

(22. maj 1986)

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at IMP-programmerne vedrørende de franske regioner og departementer først for nylig er blevet forelagt af den franske regering.

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den under gennemgangen af disse programmer og i overensstemmelse med forordningen om IMP<sup>(1)</sup> vil undersøge alle aspekter, herunder dem, der nævnes i forespørgslen.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 197 af 27. 7. 1985, s. 1.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3061/85

af Alfred Lomas (S—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. marts 1986)

(86/C 314/34)

Om: Sundhedsuddannelse og rygning

Jeg forstår, at Kommissionen har til hensigt at forøge bevillinger til tobaksproducenter.

Eftersom det er tilstrækkelig bevist, at rygning har dødelige konsekvenser, bedes Kommissionen oplyse, om den vil stille betydelige bevillinger til rådighed for sundhedsuddannelse med henblik på at forhindre rygning navnlig blandt unge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Manuel Marin

(16. juni 1986)

Kommissionen agter at fortsætte sine aktiviteter vedrørende bekæmpelse af tobaksmisbrug inden for rammerne af et hensigtsmæssigt sundhedsoplysningsprogram, der specielt er rettet mod unge. I denne forbindelse henvises det ærede medlem ligeledes til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2119/85 af Willy Kuijpers<sup>(1)</sup> og nr. 2676/85 af lord O'Hagan<sup>(2)</sup>.

Kommissionen har for nylig forelagt Rådet en meddelelse om en »Europæisk indsats mod kræft«<sup>(3)</sup>, der indeholder de konklusioner, som et ad hoc-udvalg bestående af eksperter er nået frem til; den 16. og 17. december 1985 vedtog Rådet oprettelsen af dette udvalg, som fik til opgave at være rådgivende med hensyn til at prioritere de aktioner til bekæmpelse af kræft, der skal iværksættes på fællesskabsplan. I disse konklusioner understreges på ny den særlige betydning, som forebyggende foranstaltninger og oplysning vedrørende tobaksmisbrug har, især for unge. Vedtagelsen af forslaget til Rådets resolution om De europæiske Fællesskabers handlingsprogram til forebyggelse af cancer<sup>(4)</sup>, der blev forelagt Rådet den 18. november 1985, vil gøre det muligt for Kommissionen at øge sine aktiviteter på dette område.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 123 af 22. 5. 1986.

<sup>(2)</sup> Se side 6 i denne Tidende.

<sup>(3)</sup> Dok. KOM(86) 150 endelig udg.

<sup>(4)</sup> Dok. KOM(85) 628 endelig udg.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3069/85

af Beate Weber og Horst Seefeld (S—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. marts 1986)

(86/C 314/35)

Om: Offentlige programmer til forbedring af den økonomiske struktur i regionerne i Forbundsrepublikken Tyskland

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber er i kraft af sin forpligtelse til at undersøge ordninger om statsstøtte kompetent til at undersøge de offentlige programmer for forbedring af den økonomiske struktur i regionerne i Forbundsrepublikken Tyskland. Allerede i slutningen af 1981 rejste EF-Kommissionen indvendinger mod den 10. og 11. rammeplan for disse offentlige programmer i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 93, med henvisning til antallet af støtteberettigede områder, og krævede, at dette antal indskrænkedes. Som følge af et forlig i sommeren 1983 blev i alt syv arbejdsmarkedsregioner fjernet fra listen over støtteberettigede områder. Ifølge meddelelse om 14. rammeplan for offentlige programmer skal der inden den 15. rammeplan i år nås til enighed om en ny indskrænkning af antallet af støtteberettigede områder.

1. Har Kommissionen allerede taget stilling til, om flere regioner skal fjernes fra listen over støtteberettigede områder?
2. Hvilke arbejdsmarkedsregioner er der her tale om? Skal navnlig arbejdsmarkedsregionen Buchen (Baden-Württemberg) fjernes fra listen?
3. Hvad er begrundelsen for sådanne beslutninger?
4. Hvornår har Kommissionen truffet sådanne beslutninger eller hvornår vil den træffe dem?
5. Har de nationale myndigheder i Forbundsrepublikken Tyskland mulighed for på trods af sådanne beslutninger fra EF-Kommissionen at fortsætte støtteaktiviteter fra det offentlige i de berørte områder? På hvilket retsgrundlag hviler Kommissionens medbestemmelsesret?
6. Er det i givet fald muligt at udskyde beslutningerne herom for at afvente de nyeste tal fra folketællingen i Forbundsrepublikken Tyskland den 25. maj 1987?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Peter Sutherland

(27. juni 1986)

1. Den 19. februar 1986 fastslog Kommissionen i en endelig beslutning, at støtte ydet i henhold til 13. rammeplan for forbundsstatens og delstaternes fælles regionaludviklingsprogram (Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur“) i arbejdsmarkedsregionerne Landsberg og Miesbach var uforenelig med det fælles marked, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 1. Den sidste frist for ansøgning om denne støtte blev af Kommissionen sat til den 30. juni 1986. Kun støtte til fremme af turismen og infrastrukturer blev undtaget fra dette forbud.

Den 19. marts 1986 havde Kommissionen besluttet at indlede proceduren mod de bestemmelser i 14. rammeplan, der indeholdt nye regler for tilskud til ansættelse af højt kvalificeret personale, og mod mulighederne for kumulation mellem regionalstøtte og andre former for støtte. Der blev ved denne lejlighed ikke rejst indsigelser mod bestemte regioner.

15. rammeplan er endnu ikke anmeldt til Kommissionen.

2. Der henvises til svaret på spørgsmål 1. Beslutningen omfattede ikke arbejdsmarkedsregionen Buchen.

3. I henhold til artikel 92, stk. 3, litra c), kan bl.a. støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Denne undtagelsesbestemmelse kunne ikke bringes i anvendelse for arbejdsmarkedsregionerne Landsberg og Miesbach, da der i intet af disse områder findes særlig alvorlige regionale problemer.

4. Der henvises til svaret på spørgsmål 1.

5. Nej. Kommissionens beslutninger vedrørende regionalstøtte ydet i henhold til »Gemeinschaftsaufgabe« træffes på grundlag af EØF-traktatens artikel 92 ff.

6. Nej. Der henvises til svaret på spørgsmål 1.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3079/85

af Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. marts 1986)

(86/C 314/36)

Om: Nye metoder til dyrkning af træfler i EF

I sidste århundrede var udbyttet af træffeldyrkningen i Frankrig på 2 000 tons. I dag ligger produktionen kun på 10 tons. INRA og dets laboratorium for plantepatologi i Clermont-Ferrand (Frankrig) har udarbejdet nye dyrkningsmetoder ved hjælp af et system med tilførsel af skimmelsvampe til unge nøddebuske.

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor den årlige træffelproduktion er i de enkelte producentlande i EF, samt for de sidste fem års vedkommende anføre omsætningen inden for medlemslandenes eksport og import?

Påtænker Kommissionen at yde støtte til denne forskning, som kan være til nytte for alle de medlemslande ved Middelhavet, særlig Italien og Spanien, som producerer træfler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Frans Andriessen

(12 maj 1986)

Der foreligger ikke for Kommissionen statistiske oplysninger om træffelproduktionen i Fællesskabet.

Den råder heller ikke over oplysninger om samhandelen med træfler mellem medlemsstaterne, idet dette produkt er omfattet af NIMEXE-nummer 07.01-89 »Svampe og træfler undtagen champignon, kantareller og rørhatte«.

Kommissionen fremsender direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets sekretariat de på grundlag af udførselsangivelserne foreliggende statistiske oplysninger vedrørende dette NIMEXE-nummer for årene 1981 til 1985 inklusive.

Kommissionen anerkender betydningen af den forskning, som INRA gennemfører vedrørende den symbiotiske forbindelse »træfler-nøddebuske«, og som eventuelt kan skabe grundlag for en alternativ produktion af interesse for visse regioner i Fællesskabet. Kommissionen råder imidlertid ikke over budgetmidler, der giver mulighed for finansiel deltagelse i en sådan forskning.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3084/85**  
**af Kenneth Collins (S—GB)**  
**til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**  
(21. marts 1986)  
(86/C 314/37)

**Om:** Bestrålede fødevarer

1. Kan Kommissionen meddele, hvilken undersøgelse der i øjeblikket foretages af bestrålingens sundhedsmæssige virkninger, bestrålede fødevarers næringsværdi, den økonomiske virkning af fødevarebestråling, samt de ændringer, bestrålingen eventuelt vil kunne medføre for fødevaremarkedets økonomiske struktur?

2. Kan Kommissionen meddele, hvilken kontrol der i øjeblikket føres med handlen med bestrålede fødevarer mellem EF's medlemsstater, og om den har forslag om kontrollen med en sådan international handel med bestrålede fødevarer og bestrålede fødevarebestanddele, og i bekræftende fald hvilke foranstaltninger den vil foreslå for at forhindre, at fødevarer, som ikke vil kunne opfylde de gældende sundhedsnormer, bliver bestrålet og solgt til almindeligt forbrug?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af lord Cockfield**  
(13. maj 1986)

1. Kommissionen har anmodet Den videnskabelige komite for Levnedsmidler om råd angående sikkerheden ved bestråling af levnedsmidler. Rapporten fra komiteen er ved at blive gjort klar til offentliggørelse. Kommissionen har ikke iværksat undersøgelser af den økonomiske virkning af bestråling af levnedsmidler.

2. Kommissionen er i færd med at forberede et forslag til direktiv om bestrålede levnedsmidler, som vil blive sendt til høring i Parlamentet. Kommissionen har allerede oplyst enkeltheder om nationale bestemmelser vedrørende bestråling af levnedsmidler i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1398/81 af Gerhard Schmid <sup>(1)</sup>. Ingen omfattende oversigt er udarbejdet siden da.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 47 af 22. 2. 1982 og EFT nr. C 339 af 27. 12. 1982.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3107/85**  
**af Willy Kuijpers (ARC—B)**  
**til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**  
(21. marts 1986)  
(86/C 314/38)

**Om:** Uddannelse for selvstændige

Kan Kommissionen for hver enkelt medlemsstat give en oversigt over uddannelsesmulighederne for mindre erhvervsdrivende og selvstændige, med angivelse af bl.a.:

- hvilke institutioner der organiserer kurserne,
- det minimale antal lektioner,
- hvilke faciliteter der findes for kursusdeltagerne,
- mulighederne for støtte: fra medlemsstaten, fra EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af Manuel Marin**  
(6. august 1986)

For det første skal Kommissionen minde det ærede medlem om, at begreberne »selvstændige« og »mindre erhvervsdrivende« omfatter et stort antal vidt forskellige persongrupper, der udøver deres virksomhed inden for udvindingsindustrien, fremstillingsindustrien og servicefagene, og hvis eneste fælles karakteristikum er, at de rent statistisk tilhører gruppen af arbejdsgivere eller personer, der arbejder for egen regning uden personale.

Bortset fra de af De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor udarbejdede helt generelle statistikker, der blot giver oplysninger om det samlede antal selvstændige, der er defineret som den befolkningsgruppe, der bliver tilbage, når arbejdstagerne er fratrasket den samlede erhvervsbefolkning, samt om disses procentuelle fordeling på de tre hovedsektorer og køn, er Kommissionen ikke i besiddelse af oplysninger, der er indsamlet og bearbejdet på fællesskabsniveau, og som kunne kaste lys over uddannelsesmulighederne i de forskellige medlemsstater for denne yderst heterogene gruppe af befolkningen.

Selvstændige kan få tilskud fra Den europæiske Socialfond efter samme regler som lønmodtagere.

I medfør af retningslinjerne for forvaltningen af Den europæiske Socialfond ydes der fortrinsvis tilskud til erhvervsuddannelse af ansatte i virksomheder med under 500 medarbejdere, der har behov for omskoling som følge af indførelse af ny teknologi eller forbedring af ledelsesmetoderne.

Hvis sådanne foranstaltninger skal tilkendes prioritet, er det en betingelse, at den pågældende uddannelse er af mindst 100 timers varighed.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3150/85**  
**af Alfons Boesmans (S—B)**  
**til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**  
(24. marts 1986)  
(86/C 314/39)

**Om:** Situationen på Haiti

Ifølge forlydender fra Port-au-Prince indtager en betydelig del af den fordrevne diktator Jean-Claude Duvaliers tilhængere stadig vigtige nøglestillinger i landet.



Endvidere ser det ud til, at hidtil kun to personer, der er blevet landsforvist af politiske grunde, har fået lov til at vende tilbage til deres land.

I sidste uge fik også to højtstående forhenværende medlemmer af politikorpset Luc Desyr og Albert Pierre, som gøres ansvarlige for talrige overgreb, på uforståelig vis mulighed for at flygte fra Haiti.

Alt dette har den 25. februar 1986 ført til voksende spændinger og demonstrationer, og Gerard Gourgne, en af de to civile i regeringens nationalråd og justitsminister, har ladet sin utilfredshed hermed komme til udtryk offentligt. Yderligere forlyder det i talrige beretninger, at De forenede Stater har haft vidtgående indflydelse på det nye styre.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet med henblik på, at der på Haiti skabes et sandt demokrati, hvor menneskerettighederne og de politiske frihedsrettigheder er sikret fuldt ud, og hvilke konkrete resultater er der opnået?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Claude Cheysson

(21. maj 1986)

Som Kommissionen allerede har fremført i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2785/85 <sup>(1)</sup> af det ærede medlem, har den med tilfredshed noteret sig den politiske ændring, der har fundet sted i Haiti, herunder afslutningen på Duvalier-familiens personlige styre. Kommissionen er fuldt ud klar over de problemer, der endnu er tilbage, og som det ærede medlem redegør for, men håber, at de indtrufne ændringer vil gøre det muligt at indføre et sandt demokratisk styre. Kommissionen vil i sit fremtidige samarbejde med Haiti bestræbe sig for at yde sin fulde støtte til den igangværende demokratiseringsproces.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 214 af 25. 8. 1986.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3152/85

af Pierre Bernard-Reymond (PPE—F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. marts 1986)

(86/C 314/40)

Om: Integreret middehavsprogram for regionen Provence-Alpes-Cote d'Azur

Pierre Bernard-Reymond henleder Kommissionens opmærksomhed på, at den franske regerings forslag til integreret middehavsprogram for regionen Provence-Alpes-Cote d'Azur ikke er blevet udarbejdet på demokratisk vis, eftersom det aldrig har været forelagt til drøftelse i regionalrådet for Provence-Alpes-Cote d'Azur.

Har Kommissionen til hensigt at lade denne alvorlige tilsidesættelse af de mest elementære demokratiske regler upåagtet, eller har den til hensigt at afkræve den franske regering en forklaring på denne holdning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Grigoris Varfis

(21. maj 1986)

Det stemmer, at det integrerede middehavsprogram for regionen Provence-Alpes-Cotes d'Azur, som er blevet forelagt af den franske regering, ikke har været gjort til genstand for en formel godkendelsesprocedure i det pågældende regionalråd.

Imidlertid har Kommissionen konstateret, at dette udkast til program er blevet udarbejdet med aktiv medvirken fra samtlige kompetente administrative og politiske myndigheder i den pågældende region.

Endvidere skal Kommissionen bemærke, at Rådets forordning (EØF) nr. 2088/85 af 23. juli 1985 om de integrerede middehavsprogrammer <sup>(1)</sup> ikke indeholder bestemmelser om fremgangsmåden for vedtagelsen af disse i de berørte medlemsstater.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 197 af 27. 7. 1985.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3166/85

af Andrew Pearce (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. marts 1986)

(86/C 314/41)

Om: Associeringsrådet EØF-Tyrkiet

Hvad vil de vigtigste diskussionsemner være på det næste møde i associeringsrådet EØF-Tyrkiet? Vil disse emner også omfatte drøftelse af de vanskeligheder, som den nordlige del af Cypern står overfor med hensyn til lufttransport og posttjeneste?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Claude Cheysson

(21. maj 1986)

Selv om Udenrigsministerrådet den 17. februar 1986 i Luxembourg i princippet har taget beslutning om et møde i Associeringsrådet EØF/Tyrkiet, fremkom Fællesskabet ved den lejlighed hverken med en dato eller en dagsorden.

Det spørgsmål, som det ærede medlem bringer op i anden del af sin forespørgsel, hører ikke ind under aftalen mellem EØF og Tyrkiet og kan følgelig under ingen omstændigheder komme på dagsordenen på et eventuelt møde i Associeringsrådet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 14/86**

af David Martin (S—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. april 1986)

(86/C 314/42)

Om: Pescanova, SA

Ovennævnte selskab er opført på listen i bilag XII i traktaten om Portugals og Spaniens tiltrædelse og omfattet af bestemmelserne i denne traktats artikel 168, stk. 4, der omhandler den progressive afskaffelse af toldfritagelser, -suspensioner eller -kontingenter, som Spanien har indrømmet for fiskerivarer fra fællesforetagender, der er oprettet mellem fysiske eller juridiske personer i Spanien og i tredjelande.

1. Hvilke af dette selskabs produkter vil kunne nyde fordel af foranstaltningerne i artikel 168 for så vidt angår:
  - a) Sydafrika
  - b) Argentina
  - c) Australien
  - d) Chile
  - e) Irland
  - f) Mauretanien
  - g) Moçambique
  - h) Namibia
  - i) Uruguay?
2. Hvilke kontingentmængder for positioner eller underpositioner i den fælles toldtarif er der tildelt ovennævnte selskab i perioden 1. marts til 31. december 1986 for hver enkelt varegruppe fra hvert af de ovennævnte lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Antonio Cardoso e Cunha

(12. maj 1986)

De virksomheder, der er omfattet af tiltrædelsesaktens artikel 168, er opført på listen i bilag XII til nævnte akt. Gennemførelsesbestemmelserne til den pågældende artikel, og især de berørte produkter er nærmere fastlagt i Kommissionens forordning (EØF) nr. 544/86 <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 55 af 1. 3. 1986, s. 44.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 44/86**

af Fernand Herman (PPE—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. april 1986)

(86/C 314/43)

Om: Kriterier for deltagelse i De europæiske Fællesskabers udvælgelsesprøver

Jeg har i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 46 af

28. februar 1986, side 4, læst, at De europæiske Fællesskaber tilrettelægger en udvælgelsesprøve forbeholdt spanske og portugisiske statsborgere.

Eftersom Kommissionen fastholder, at medlemsstaterne ikke må indføre nogen form for forskelsbehandling på grund af nationalitet i deres lovgivningsmæssige bestemmelser om beskæftigelse, kan Kommissionen da anføre, hvilken anvendelse af traktatens artikler eller hvilken undtagelse fra traktatens principper der ligger til grund for indførelsen af sådanne betingelser i Kommissionens officielle annoncer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Henning Christophersen

(12. maj 1986)

Kommissionen overholder det generelle princip om ikke-forskelsbehandling med hensyn til nationalitet, men skal erindre om, at ved hver udvidelse har Fællesskabet (ved en ad hoc og midlertidig forordning) tilladt ansættelser begrænset til statsborgere fra de nye medlemsstater. Den udvælgelsesprøve, som det ærede medlem nævner, er en prøve af denne art. Den er blevet bekendtgjort i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 3517/85 <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 335 af 13. 12. 1985, s. 55.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 80/86**

af Jochen van Aerssen (PPE—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. april 1986)

(86/C 314/44)

Om: Nederlandske og tyske tandlægers fri etableringsret og ret til fri udveksling af tjenesteydelser

1. Er det i overensstemmelse med EF-direktivet om fri etableringsret og ret til fri udveksling af tjenesteydelser for tandlæger, at tyske tandlæger, der vil etablere sig i Nederlandene, må på en alenlang venteliste, før de godkendes, mens nederlandske tandlæger i Tyskland allerede efter en ventetid på kun et halvt år kan etablere sig i Forbundsrepublikken?

2. Hvad agter Kommissionen at gøre for at tilvejebringe en harmonisering af etableringsbetingelserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield

(23. maj 1986)

Kommissionen erindrer om, at gensidighedsprincippet generelt anvendes i den internationale ret, men ikke i fællesskabsretten. I øvrigt henvises det ærede medlem til det

svar, Kommissionen har givet på skriftlig forespørgsel nr. 2854/85 af Klaus Haensch <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Se side 13 i denne Tidende.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 81/86

af lady Elles (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. april 1986)

(86/C 314/45)

Om: Toldkontrol af varer

Er Kommissionen bekendt med, at de franske toldmyndigheder har fastsat en grænse for indførsel af kaffe (750 g), hvis den er indkøbt i EF, og for kaffeessens (300 g) og te (150 g).

Er dette ikke i strid med Rom-traktaten, og hvilke foranstaltninger vil Kommissionen i givet fald træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af lord Cockfield

(14. maj 1986)

De af det ærede medlem anførte mængder af kaffe, kaffeessenser og te udgjorde indtil 1. oktober 1985 de størst tilladte mængder, der medført i bagagen hos rejsende mellem medlemsstaterne kunne fritages for omsætningsafgifter og punktafgifter.

Fra 1. oktober 1985 blev de tilladte mængder af disse varer i henhold til Rådets direktiv 85/348/EØF hævet til henholdsvis 1 000 g, 400 g og 200 g.

Ifølge de for Kommissionen foreliggende oplysninger har Frankrig indført disse højere grænser for fritagelse fra 1. oktober 1985, hvorfor den franske stat har handlet ganske i overensstemmelse med de i fællesskabsretten fastsatte krav.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 183 af 16. 7. 1985, s. 24.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 90/86

af Richard Cottrell (ED—GB)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(10. april 1986)

(86/C 314/46)

Om: Græske statsborgere med bopæl i Tyrkiet

Den græske regering har erklæret, at den vil blokere fremskridt i forbindelserne mellem EØF og Tyrkiet på grund af, hvad den anser for at være diskrimination af tyrkiske borgere af græsk afstamning. Er det ifølge Rådet korrekt, at

ejendom i tilfælde af dødsfald kun kan arves af personer, som beviseligt er af tyrkisk afstamning? Er det korrekt, at den tyrkiske regering faktisk forsøger at udrydde den lille græske koloni i landet? Hvad håber den tyrkiske regering efter Rådets mening at opnå med sådanne handlinger? Hvilken indflydelse vil denne sag have på genindførelsen af normale forhold i forbindelserne EØF-Tyrkiet?

Svar

(4. november 1986)

Problemet vedrørende den forskelsbehandling, som de tyrkiske myndigheder siden slutningen af 1964 har udøvet med hensyn til ejendom, der indehaves af personer af græsk oprindelse med bopæl i Tyrkiet, er en af hindringerne for den gradvise genoprettelse af normale forhold i associeringsforbindelserne med Tyrkiet.

Der er i den seneste tid blevet optaget kontakt med den tyrkiske regering med henblik på at løse dette problem, som er til hinder for undertegnelsen af den tilpasningsprotokol, der skal indgås som følge af Grækenlands tiltrædelse.

Dette problem blev ligeledes nævnt på samlingen i Associeringsrådet (EØF-Tyrkiet) den 16. september 1986.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 130/86

af Raphaël Chanterier (PPE—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(15. april 1986)

(86/C 314/47)

Om: Harmonisering af afgifter på benzin, diesel, blyfri benzin og fyringsolie

Vil Kommissionen udarbejde en oversigt over de afgifter, der i ECU pålægges de ovennævnte produkter i de forskellige medlemsstater?

Har Kommissionen taget konkrete skridt til at sikre en harmonisering af afgiftsniveauer på disse produkter?

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 131/86

af Raphaël Chanterier (PPE—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. april 1986)

(86/C 314/48)

Om: Forhøjelse af afgifterne på olieprodukter

På grund af det kraftige fald i oliepriserne ønsker bestemte kredse at indføre en stigning i afgifterne på olieprodukter, om muligt i forbindelse med en harmonisering af afgifterne på engelsk plan.

Kan Kommissionen bekræfte dette, og hvis det er tilfældet, hvilke skridt er der taget i den forbindelse, og hvor meget antages stigningen at ville beløbe sig til?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne  
lord Cockfield  
på skriftlige forespørgsler nr. 130/86 og nr. 131/86  
(8. august 1986)**

1. Som led i programmet for gennemførelsen af det interne marked skal Kommissionen fremsætte forslag om afgiftssatser, herunder om afgifter på mineralolieprodukter. Disse forslag er imidlertid endnu ikke udarbejdet, og de seneste forhøjelser af medlemsstaternes afgifter på olieprodukter er derfor uden tvivl i højere grad påvirket af de seneste ændringer i olieprisen end af Fællesskabets fremtidige afgiftspolitik. Kommissionens forslag fra 1973 om harmonisering af strukturen i afgifterne på mineralolie <sup>(1)</sup> indeholder ikke bestemmelser, der ville medføre, at medlemsstaterne fastsætter et bestemt afgiftsniveau.

2. Følgende tabel viser afgifterne på olieprodukter pr. 20. maj 1986.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 92 af 31. 10. 1973.

**Afgifter på olieprodukter  
pr. 20. maj 1986**

(ECU)

| Medlemsstat            | Super-<br>benzin<br>1 000<br>liter | Normal-<br>benzin<br>1 000<br>liter | Diesel<br>1 000<br>liter | Fyrings-<br>olie<br>1 000<br>liter |
|------------------------|------------------------------------|-------------------------------------|--------------------------|------------------------------------|
| Belgien                | 255,00                             | 255,00                              | 119,50                   | —                                  |
| Danmark                | 464,50                             | 464,50                              | 193,30                   | 193,30                             |
| Tyskland               | 246,30                             | 246,30                              | 205,40                   | 7,70                               |
| Grækenland             | 418,00                             | 394,30                              | 120,30                   | 120,30                             |
| Spanien                | 333,70                             | 314,20                              | 201,70                   | 116,82                             |
| Frankrig               | 403,40                             | 383,50                              | 202,40                   | 54,60                              |
| Irland                 | 387,00                             | 387,00                              | 298,20                   | 24,70                              |
| Italien                | 550,00                             | 550,00                              | 140,30                   | 140,30                             |
| Luxembourg             | 204,00                             | 204,00                              | 97,90                    | —                                  |
| Nederlandene           | 302,20                             | 283,50 <sup>(1)</sup>               | 81,50                    | 14,20                              |
| Portugal               | 463,90                             | 456,50                              | 225,50                   | —                                  |
| Det forenede Kongerige | 305,40                             | 305,40                              | 258,20                   | 17,30                              |

<sup>(1)</sup> Blyfri benzin.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 193/86  
af Jacques Mallet (PPE—F)  
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber  
(21. april 1986)  
(86/C 314/49)**

**Om:** Fællesskabets foranstaltninger på grundlag af aftalen mellem Fællesskabet og landene i Mellemamerika, som undertegnedes den 12. november 1985

Af det økonomiske communiqué, som ledsagede ovennævnte aftale, fremgår det, at ministrene ønsker, at »stigningen i de private investeringer skal spille en vigtig rolle i udviklingen af

de vigtigste økonomiske sektorer«. Endvidere understregede ministrene »betydningen af investeringsprojekter på regionalt plan og henviste til nødvendigheden af at indgå aftaler om fremme og beskyttelse af investeringer«.

Hvilke konkrete foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at nå disse mål?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Claude Cheysson  
(28. maj 1986)**

Kommissionen håber, at de mellemamerikanske lande hurtigst muligt ratificerer den samarbejdsaftale, der blev undertegnet i Luxembourg den 12. juni, så den kan afsluttes i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 228.

På grundlag heraf vil Kommissionen sammen med de kontraherende parter arrangere en række foranstaltninger på områderne industri, teknik, energi m.v., bl.a. i form af konferencer og seminarer, investeringsundersøgelser og joint ventures, udsending af eksperter, tilrettelæggelse af business weeks, osv.

Dette samarbejde giver Kommissionen mulighed for også at vurdere de konkrete behov for forbedring af de forskellige landes lovgivning på investeringsområdet og i givet fald at foreslå ændringer i lovgivning og retspraksis i samarbejde med de berørte regeringer.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 194/86  
af Horst Seefeld (S—D)  
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber  
(21. april 1986)  
(86/C 314/50)**

**Om:** Kapsejladser og fremme af europatanken

I hvilket omfang har de europæiske institutioners finansielle støtte til kapsejladser virket fremmende for europatanken?

Hvilke beløb er der blevet anvendt hertil i de seneste år?

Agter man at fortsætte den hidtidige praksis?

Ud fra hvilke kriterier tildeles støtten til sportsarrangementer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Carlo Ripa Di Meana  
(8. august 1986)**

I løbet af de seneste fem år har Kommissionen optrådt som protektor for og/eller ydet sin støtte til sejlerbegivenheder

arrangeret af sammenslutningen »Sail for Europe« og af »Course de l'Europe à la Voile«.

Kommissionens finansielle bidrag til »Sail for Europe« i denne periode har i alt andraget 11 150 ECU. For så vidt angår »Course de l'Europe à la Voile«, har Kommissionen i 1985 bidraget med 44 000 ECU (50 % af det samlede budget) til organisationsomkostninger. Europa-Parlamentet har også ydet støtte til »Sail for Europe«.

Erfaringerne i begge tilfælde har været meget positive. Disse initiativer svarer i øvrigt til hensigten med henstillingerne fra Det europæiske Råd i Fontainebleau om sport, dvs. at tilstræbe en tilnærmelse af Fællesskabet til borgerne og deres interesser.

Støtten fra fællesskabsinstitutionerne til disse to begivenheder har resulteret i tusindvis af presseudklip og snevejs af udsendelsestimer i fjernsyn og radio. Selv om det er rigtigt, at journalisternes interesse helt naturligt har været koncentreret om de sportslige aspekter, er fællesskabsdimensionen ikke desto mindre kommet til udtryk i mange artikler.

Fællesskabets arrangement i disse begivenheder har således gjort det muligt positivt at knytte europatanken til en sportsbegivenhed, som er symbol på eventyr, udfordring, gåpåmod og teamwork, og således bevidstgøre nye lag af befolkningen.

Starten på »Course de l'Europe« fra Kiel i august 1985 var fra dette synspunkt eksemplarisk: startsignalet blev givet af formanden, Jacques Delors, i nærværelse af talrige personligheder fra byen og delstaten, og begivenheden, som blev overværet af en mængde anslået til 800 000 personer, var genstand for reportager på de tre tyske fjernsynskæder, i radioen og i den skrevne presse (ca. 100 artikler). En dokumentsamling med en vurdering heraf vil blive sendt separat til det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

I lyset af disse resultater har Kommissionen besluttet at øge sin deltagelse på sportsområdet, så vidt personaleressourcerne og bevillingerne gør det muligt; i forslaget til budget for 1987 er de hertil ansøgte bevillinger opført på en ny budgetpost.

Kommissionen er blevet bekræftet i sin beslutning af de meget positive pressekommentarer herom og af resultaterne af to meningsundersøgelser efter »La Course de l'Europe à la Voile« i 1985.

Endelig er de kriterier, der gælder for ydelse af støtte til sportsarrangementer, rent praktiske, eftersom den politik, der skal gælde på dette område, endnu ikke er endeligt fastlagt. Ikke desto mindre kan man som vigtige faktorer, der skal tages i betragtning, nævne:

- arrangementer af international eller national karakter, som anerkendes af vedkommende internationale eller nationale sammenslutninger,
- arrangørerne må have stor erfaring og fagkundskab om sportsbegivenheder af den påtænkte art,

- arrangørerne må have et ønske om at lægge vægt på fællesskabsaspektet ved begivenheden som et arrangement, der skal skabe en tilnærmelse mellem Fællesskabet og dets borgere,
- medieeffekten.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 405/86

af Kenneth Collins (S—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. maj 1986)

(86/C 314/51)

Om: Centret for biologiske målinger i Det forenede Kongerige

Har Kommissionen kendskab til arbejdet i centret for biologiske målinger i Det forenede Kongerige og dets betydning ved dokumentering af miljømæssige ændringer, og vil den oplyse, om det vil være Kommissionens hensigt i fremtiden at støtte sådanne institutioner, navnlig i de lande, hvor regeringerne kan tænkes at have undgået deres ansvar ved at nedskære den finansielle støtte til dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karl-Heinz Narjes

(6. august 1986)

Kommissionen har kendskab til arbejdet i centret for biologiske målinger i Det forenede Kongerige, som hører under NERC Institute of Terrestrial Ecology (ITE) og driver en databank med over 2,8 mio. fortegnelser over de enkelte planter og dyr over hele Storbritannien.

Der kan kun bevilges midler fra Fællesskabets forskningsprogrammer til særlige forskningsprojekter og ikke til driftsomkostninger for databaser. Finansiell støtte til sådanne aktiviteter er derfor udelukket.

Det skal bemærkes, at et antal af ITE's særlige forskningsprojekter modtager støtte af Kommissionen.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 421/86

af Arturo Escuder Croft (ED—I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. maj 1986)

(86/C 314/52)

Om: Styrkelse af den grundlæggende informationsinfrastruktur i Fællesskabets randområder

På mødet i Bruxelles den 29. og 30. marts 1985 vedtog Det

europæiske Råd gennemførelsen af et fælles informationsmarked som et specifikt mål.

Eftersom stimulering af efterspørgslen er et fundamentalt element ved fremme af udviklingen af en sådan industri, og man desuden ved oprettelse af et sådant informationsfællesskab vil bidrage til konsolideringen af den europæiske enhed, hvilke foranstaltninger agter Kommissionen da at træffe for at styrke den grundlæggende informationsinfrastruktur i Fællesskabets randområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karl-Heinz Narjes  
(21. august 1986)

Med etableringen af nettet Euronet DIANE har Kommissionen, i samarbejde med PTT-administrationerne, oprettet den nødvendige grundlæggende infrastruktur, således at alle EF-landene kan få adgang til de informationsressourcer, der er oplagret i de europæiske dataformidlingscentre. Net-taksterne, der er uafhængige af afstanden, giver brugerne i randområderne mulighed for betydelige besparelser i forhold til omkostningerne ved international kommunikation via telefon. I slutningen af 1984 blev Euronet erstattet med sammenkoblingen af de nationale pakkekoblingsnet.

Kommissionen har i øvrigt med forelæggelsen af STAR-programmet <sup>(1)</sup> foreslået Rådet at fortsætte udbygningen af basis-infrastrukturen for telekommunikation i randområderne.

Dette program fra Den europæiske fond for Regionaludvikling, hvori EF's deltagelse er fastsat til 780 mio ECU, omfatter samtlige randområder: Syditalien, Grækenland, Irland, Nordirland, Portugal, alle de egne i Spanien, der omfattes af den nationale regionaludviklingsordning, samt Korsika og de franske oversøiske områder. I henhold til programmet skal der udvikles moderne telekommunikationsudstyr til støtte for regionaludviklingen samt træffes et kompleks af foranstaltninger med henblik på at stimulere udbudet af og efterspørgslen efter avancerede telekommunikationstjenester. Af disse foranstaltninger skal særlig nævnes støtte til oprettelse af regionale tjenester inden for specialiseret information under anvendelse af telematik.

Den europæiske fond for Regionaludvikling finansierer endvidere de grundlæggende informationsinfrastrukturer i disse randområder, som led i sine sædvanlige støtteforanstaltninger og på anmodning af medlemsstaterne.

Kommissionen har ligeledes fremmet udviklingen af avancerede informationstjenester i EF's randområder inden for rammerne af den femårige plan for udvikling af markedet for specialiseret information.

- finansieret pilotforsøg med anvendelse af teledata inden for landbruget i Irland, Grækenland og Italien,
- i samarbejde med de portugisiske og spanske myndigheder afholdt seminarer i disse lande med henblik på at gøre rede for de i ovenstående punkt omhandlede aktioner,
- ydet bistand til udvikling af flere forskellige databaser af økonomisk, videnskabelig og teknisk art i disse lande.

Kommissionens budget til dette femårige program og fremgangsmåden med indkaldelser af forslag til fremskyndelse af udviklingen af informationstjenester af høj kvalitet er imidlertid ikke tilstrækkeligt til at udligne de afgrundsdybe forskelle mellem de områder i EF, der er rigt forsynet med informationsressourcer, og randområderne.

Kommissionen har derfor i sit arbejdsprogram for oprettelse af et fælles informationsmarked <sup>(2)</sup> fastsat, at der skal udarbejdes en handlingsplan med henblik på at stimulere anvendelsen og udbudet af avancerede informationstjenester i Fællesskabets ringest stillede egne.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 356 af 31. 12. 1985 og EFT nr. C 147 af 14. 6. 1986.

<sup>(2)</sup> Dok. KOM(85) 658 endelig udg.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 434/86 af lord O'Hagán (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber  
(28. maj 1986)  
(86/C 314/53)

Om: Arrangementer for feriegæster

Kommissionen ved, at EØF-traktaten giver medlemsstaternes borgere ret til lige behandling i alle Fællesskabets stater.

1. Er Kommissionen overbevist om, at alle medlemsstater giver feriegæster fra andre medlemsstater nøjagtig den samme behandling?
2. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sikre, at der altid bliver sørget for disse faciliteter?
3. Agter Kommissionen at foreslå en forbedring af det system, der for øjeblikket praktiseres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Carlo Ripa Di Meana  
(16. juli 1986)

1. EØF-traktaten gælder for borgere fra medlemsstaterne, der kommer til andre medlemsstater på ferie; i den medlemsstat, hvor de holder ferie, er de modtagere af

tjenesteydelser som omhandlet i traktatens artikel 59 og derfor stillet på lige fod med dennes statsborgere. Kommissionen er i reglen overbevist om, at personer fra medlemsstater, som er på ferie i en anden medlemsstat, der behandles som dets egne borgere. De tilfælde af diskriminering, som kommer til Kommissionens kendskab, bliver drøftet med vedkommende myndigheder i medlemsstaterne.

2. og 3. I den nylige meddelelse »En fællesskabsindsats på turistområdet«<sup>(1)</sup> oplyser Kommissionen, at den for at opmuntre turismen blandt visse grupper af personer (unge, ældre, handicappede) overvejer forslag om at udstrække de fordele, som nydes af indlændinge, i en række fællesskabslande, til rejsende, som er borgere i en anden medlemsstat, eventuelt mod forelæggelse af et let genkendeligt »Europæisk Kort«.

<sup>(1)</sup> Dok. KOM(86) 32 endelig udg.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 454/86

af Bram van der Lek (ARC—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. juni 1986)

(86/C 314/54)

**Om:** Sammenkobling af nukleart materiale til militære og civile formål

Kommissionen skriver i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 504/85<sup>(1)</sup>, at der er 19 anlæg, hvor der samtidig forarbejdes civilt og militært materiale. Nøjagtig hvilke og hvilken slags anlæg er der tale om, og hvem er ejerne?

Kommissionen anfører problemer i forbindelse med kontrollen, og oplyser endvidere, at »der gøres fremskridt, men med forskellig hastighed i de enkelte anlæg«. Kan den specificere dette for hver enkelt af de nævnte 19 anlæg?

Kommissionen taler om anlæg, »der er omfattet af bestemmelserne i artikel 35«. Hvilke af de 19 anlæg er ikke omfattet heraf? Hvilke problemer har Euratom med disse? Hvad er det for »fastlagte grænser«, der i den forbindelse er tale om?

I hvilke af de nævnte 19 anlæg er militært og civilt nukleart materiale ikke altid adskilt? Kan Kommissionen oplyse, hvordan pro rata-systemet virker på de pågældende anlæg, hvor der findes ikke-adskilt materiale? Gælder konklusionen, at »da mængden af klassificeret civilt nukleart materiale svarer til mængden inden forarbejdningen, er der ikke sket nogen overførsel af civilt materiale til ikke-civil anvendelse« for alle slags anlæg?

Kan Frankrig og Det forenede Kongerige anvende nukleart materiale bestemt til civile formål, og således underlagt

Euratomkontrollen, til militære formål og/eller unddrage det Euratomkontrollen? Hvilken procedure følges i så fald? Er dette forekommet med materiale, som har befundet sig på, er blevet forarbejdet eller fremstillet i de nævnte 19 anlæg? Hvilke anlæg, hvornår og hvilke mængder og hvilken slags materiale har der i bekræftende fald været tale om?

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 317 af 9. 12. 1985, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Nicolas Mosar

(18. august 1986)

1., 2. og 4. Kommissionen henviser det ærede medlem til svarene på skriftlig forespørgsel nr. 2506/85 af Hugh Mahon<sup>(1)</sup> og nr. 2792/85 af Dorothee Piermont<sup>(2)</sup>.

3. Ingen af disse anlæg.

5. Ja, forudsat at det involverede nukleare materiale ikke er underkastet en forpligtelse til civil anvendelse (f.eks. i medfør af en international aftale). Overførsler mellem civile og ikke-civile cykler har fundet sted, men detaljerne herom er fortrolige. Kommissionen skal underrettes i medfør af forordning (EØF) nr. 3227/76<sup>(3)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 182 af 21. 7. 1986.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 182 af 21. 7. 1986.

<sup>(3)</sup> EFT nr. L 363 af 31. 12. 1976.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 564/86

af François Roelants du Vivier (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. juni 1986)

(86/C 314/55)

**Om:** Miljødatabanker

1. Kan Kommissionen opstille en liste over de databanker, der findes i øjeblikket, eller som Det europæiske Fællesskab har planer om for miljøområdet?

2. Kan Kommissionen også give oplysning om de vigtigste miljødatabanker i andre internationale organisationer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Stanley Clinton Davis

(12. august 1986)

Kommissionen har udviklet en række databaser på miljøområdet:

— ENREP er en fortegnelse over de forskningsprojekter, som for øjeblikket er under udførelse i medlemsstaterne i Fællesskabet;

- ENDOC er en fortegnelse, der er sammenkoblet med medlemsstaternes informations- og dokumentationskilder på miljøområdet;
- ENEX er en fortegnelse over miljøeksperter i medlemsstaterne.

Disse tre databaser er i funktion på nuværende tidspunkt. Følgende to databaser er under udvikling:

- ENLEX, en fortegnelse over lovgivning, retslitteratur og retspraksis på miljøområdet;
- TOXWASTE, en database over giftigt og farligt affald i Fællesskabet.

Desuden er et system af flersprogede nøgleord blevet oprettet for at lette udarbejdelsen af en fortegnelse over dokumenter på miljøområdet.

Endelig giver ENGUIDE en beskrivelse af, hvilke bibliografiske databaser der findes på miljøområdet. Da den er en nyttig referencekilde til de baser, der er til rådighed inden for Fællesskabet, skal den ajourføres for at tage højde for Fællesskabets udvidelse og med henblik på, at et bredere publikum kan drage nytte af den.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 907/86

af Andrea Raggio (COM—I)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1986)

(86/C 314/56)

*Om:* Vredeling-direktivet

Kan Rådet bekræfte udtalelserne i dets erklæring af 5. juni 1986 i anledning af den seneste samling i Rådet af socialministre om information og høring af arbejdstagere i virksomheder med kompleks struktur, ifølge hvilke drøftelserne både om det ændrede forslag til direktiv og om andre forslag, som Kommissionen måtte forelægge Rådet på dette område, vil blive genoptaget i begyndelsen af 1989?

I bekræftende fald finder Rådet da ikke, at dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på en måde kommer til at virke som et alibi for de europæiske institutioner, der har pligt til at foreslå og vedtage afgørelser?

Svar

(4. november 1986)

I henhold til konklusionerne vedrørende information og høring af arbejdstagerne i virksomheder med kompleks struktur vil Rådet i begyndelsen af 1989 genoptage behandlingen enten af det ændrede forslag til direktiv eller af ethvert andet forslag, som Kommissionen måtte forelægge det vedrørende information og høring af arbejdstagere, på

grundlag af de årsberetninger, som Kommissionen forelægger det om den væsentligste udvikling i dens kontakter med arbejdsmarkedets parter.

Rådet henviser i øvrigt det ærede parlamentsmedlem til sit svar på forespørgsel nr. 221/86 <sup>(1)</sup> af hr. Vandemeulebroucke.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 256 af 13. 10. 1986, s. 15.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1250/86

af Richard Balfe (S—GB)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(86/C 314/57)

*Om:* Udkast til direktiv om forældreorlov

Sir Henry Plumb, leder af de europæiske demokrater, sagde i sin tale i Europa-Parlamentet den 8. juli 1986 vedrørende det britiske formandskabs program følgende: Tillad mig at fremsætte en anmodning vedrørende et specielt punkt, et meget menneskeligt problem. Ti EF-lande har nu bestemmelser eller forslag vedrørende forældreorlov. Ministerrådet har fået forelagt et forslag til direktiv, som skulle sikre, at alle medlemsstaterne udarbejder minimumsbestemmelser om forældreorlov. Dette direktiv er resultatet af et initiativ fra min egen gruppe under forrige parlamentssamling. Vi er kede af at erfare, at Det forenede Kongeriges regering blokerer dette. Forældreorlov indføres i hele EF som en fornuftig måde at fremme børns velfærd på og hjælpe forældre til at kombinere forpligtelser over for deres arbejde og deres familie. Vi håber, at Det forenede Kongeriges regering vil trække sit forbehold til dette udkast til direktiv tilbage.

Rådet bedes for at man kan vurdere i hvor høj grad den konservative gruppe kan påvirke sin regering oplyse, hvorledes gruppens reaktion er på denne særlige anmodning?

Svar

(4. november 1986)

1. Rådet finder ikke sidste del af forespørgslen relevant for dets arbejde, men kan i øvrigt oplyse følgende:

2. På Rådets samling den 5. december 1985 fastslog formanden, at det ikke havde været muligt at nå til enighed om direktivforslaget; der er intet sket i sagen siden.

3. På Rådets samling den 5. juni 1986 meddelte Kommissionen dog, at den agter at fremsætte forslag til aktioner, der skal fremme mulighederne for at fordele de familiemæssige



og arbejdsmæssige opgaver. Rådet vil gennemgå disse forslag, så snart de modtages.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1307/86

af Natalino Gatti, Aldo Bonaccini, Giorgio Rossetti,  
Tomaso Rossi og Felice Ippolito (COM—I)  
til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(86/C 314/58)

Om: Programmet for landbrugsforskning

1. Hvad er der gjort for at gennemføre det program for landbrugsforskning, der vedtoges ved Rådets afgørelse 78/902/EØF <sup>(1)</sup>?

2. Hvem nyder godt af den pågældende finansiering og lempelserne?

3. Hvorledes ser programmet og gennemførelseskriterierne ud for perioden 1984 til 1988, fastsat i Rådets afgørelse 83/641/EØF <sup>(2)</sup>?

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 316 af 10. 11. 1978, s. 37.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 358 af 22. 12. 1983, s. 36.

#### Svar

(4. november 1986)

1. Rådet modtog i september 1983 Kommissionens første rapport om de resultater, der er blevet nået med iværksættelsen af de programmer for landbrugsforskning, som Rådet vedtog i oktober 1978.

Denne rapport, som dækker perioden indtil 1981, blev samtidig fremsendt til Europa-Parlamentet; den indeholder detaljerede oplysninger om, hvor langt man er nået med gennemførelsen af programmerne, der falder ind under de generelle målsætninger for den samordnede landbrugsforskning, som primært skal tjene til at lette gennemførelsen af målsætningerne for den fælles landbrugspolitik og bidrage til dens effektivitet og anvendelighed.

Et dokument, hvori der gøres rede for samtlige programmer for landbrugsforskning, blev offentliggjort i 1985 <sup>(1)</sup>.

Rådet lægger stor vægt på at blive holdt løbende underrettet om resultaterne af iværksættelsen af disse programmer samt af de programmer, der blev vedtaget ved Rådets afgørelse 83/641/EØF <sup>(2)</sup>.

2. For så vidt angår støttemodtagerne tilkommer det Kommissionen, efter udtalelse fra Den stående komité for Landbrugsforskning, at udvælge de centre og institutter, der

skal deltage i disse forskningsprogrammer; der er almindeligvis tale om nationale forskningscentre og universiteter.

3. De programmer, der er omfattet af Rådets afgørelse fra december 1983, vedrører bevarelse og udnyttelse af landbrugsressourcer, strukturelle problemer og forbedring af produktiviteten i den vegetabiliske og animalske produktion samt koordination af landbrugsforskningen. Anvendelseskriterierne er de samme som dem, der gælder for de programmer, der blev vedtaget i 1978.

<sup>(1)</sup> Jf. dok. EUR 9764 FR.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 358 af 22. 12. 1983, s. 36.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1309/86

af Eolo Parodi, Ferruccio Pisoni, Nino Pisoni, Mauro Chiabrandi, Gerardo Giabisso og Vittorio Chiusano  
(PPE—I)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(86/C 314/59)

Om: Kontrol med anvendelse af stoffer med hormonal eller thyreostatisk virkning til dyr

Rådet har vedtaget direktiv 85/358/EØF <sup>(1)</sup> med den begrundelse, at dette skal gennemføre artikel 7 i direktiv 81/602/EØF <sup>(2)</sup>.

I realiteten er der sket en omgåelse af bestemmelserne i artikel 7, hvori det hedder, at dyr på bedrifter, kød heraf og deraf fremstillede kødprodukter skal underkastes kontrol, og at bestemmelser vedrørende denne kontrol og finansieringen heraf vedtages enstemmigt af Rådet på forslag af Kommissionen, idet direktivet ikke indeholder nogen detaljerede bestemmelser hverken for kontrolmetoderne eller for finansieringen, hvorfor det i sjette betragtning hedder: »indtil der indføres en analysemetode og ensartede EF-referencemetoder, bør der vedtages en fælles metodologi, som skal finde anvendelse i tilfælde af indsigelse;«

Endvidere er dette direktiv i virkeligheden uegnet til at sikre nogen som helst form for kontrol, idet det ikke indeholder:

- a) et system til registrering af stoffer, der indeholder hormoner, som gør det muligt at føre en fuldstændig og stadig kontrol med produktionen og afsætningen af sådanne stoffer, og bestemmelser om straffeforanstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe over for dem, der ulovligt producerer uregistrerede stoffer eller bringer dem i omsætning,
- b) bestemmelser om en ensartet undersøgelsesteknik, der skal anvendes i alle medlemsstater,
- c) mindstekrav til de laboratorier, der i medlemsstaterne kan godkendes til at gennemføre kontrol,
- d) bestemmelser om det mindste antal laboratorier, der i hver medlemsstat skal findes til gennemførelse af kontrollen.

Vi spørger derfor:

1. Hvilke særlig påtrængende grunde har ført Rådet til at vedtage direktiv 85/358/EØF uden i samme forbindelse at fastsætte konkrete detailbestemmelser om denne kontrol og finansieringen heraf samt om kravene til de godkendte kontrollaboratorier?
2. Af hvilke grunde har Rådet ikke, i stedet for at vedtage et direktiv, der på grund af de deri indeholdte bestemmelser alt i alt meget generelle karakter åbner mulighed for nationale forskelle og for svig, fundet det rimeligt at nedsætte et teknisk-videnskabeligt udvalg, til hvilket det kunne overdrage opgaven med at undersøge det foreliggende materiale og udarbejde et detaljeret forslag?

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 191 af 23. 7. 1985, s. 46.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 222 af 7. 8. 1981, s. 32.

### Svar

(4. november 1986)

1. Rådet fastlagde i direktiv 81/602/EØF om forbud mod visse stoffer med hormonal virkning og mod stoffer med thyreostatisk virkning de almindelige principper, der skal gælde for anvendelsen af stoffer med hormonal virkning med undtagelse af fem stoffer (<sup>1</sup>), som stadig er underlagt national lovgivning. Rådet udskød fastsættelsen af gennemførelsesbestemmelser til disse principper til senere, indtil der var fundet en fællesskabsløsning for, hvorledes disse fem stoffer skulle behandles. I sin resolution af 10. maj 1984 (<sup>2</sup>) om et arbejdsprogram vedrørende harmonisering erklærede Rådet sig rede til inden den 1. juli 1985 at vedtage teksterne om gennemførelse af nævnte direktiv fra 1981. Rådet har således ikke i dette tilfælde handlet overilet ved den 16. juli 1985 at vedtage direktiv 85/358/EØF om supplering af direktiv 81/602/EØF om forbud mod visse stoffer med hormonal virkning og mod stoffer med thyreostatisk virkning (<sup>3</sup>), som Kommissionen havde fremsat forslag om i 1980, og som Europa-Parlamentet havde afgivet positiv udtalelse om i februar 1981 (<sup>4</sup>).

I artikel 12 i dette direktiv fastsættes det, at udgifterne i forbindelse med kontrollen bortset fra udgifter, der skyldes overtrædelse af de principper, der omhandles i grunddirektivet, afholdes over den afgift, som alle medlemsstaterne opkræver til dækning af udgifterne til sundhedsmæssig undersøgelse, herunder udgifter til analyser, hvor Kommissionen netop har foreslået et beløb (<sup>5</sup>) — som Europa-Parlamentet skal udtale sig om.

Rådet har i øvrigt i medfør af artikel 155, fjerde led, i EØF-traktaten fastsat, at gennemførelsesbestemmelserne vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med Den stående Veterinærkomitets fremgangsmåde, for så vidt navnlig angår fastsættelsen af metoder til analyser af de prøver, der udtages på slagteriet af dyr og hele kroppe. Denne henvisning til gennemførelsesbestemmelser betyder imidlertid ikke, at der ikke findes nogen fællesskabsbestemmelser, idet medlemsstaterne, indtil disse gennemførelsesbestemmelser er truffet, i tilfælde af indsigelse anerkender de resultater, der er opnået ved de almindeligt anvendte metoder i

Fællesskabet. I medfør af direktivets artikel 8 kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ sende en ekspert til det sted i en medlemsstat, hvor der har vist sig behov for at foretage en undersøgelse.

Udpegningen af laboratorierne overlades i medfør af artikel 5 til medlemsstaterne. Der skal dog mindes om, at det for så vidt angår samhandlen i art. 4, stk. 1, litra b), i direktiv 64/433/EØF er bestemt, at referencelaboratorierne (mindst ét i hver medlemsstat) udpeges af Kommissionen i overensstemmelse med Den stående Veterinærkomitets fremgangsmåde med henblik på undersøgelsen for restkoncentrationer.

Der mindes desuden om, at der i direktiv 81/851/EØF er fastsat regler for markedsføring af veterinærmedicinske præparater.

2. Det skal i forbindelse med eventuelle yderligere videnskabelige undersøgelser erindres, at Kommissionen har hørt de kompetente videnskabelige udvalg om spørgsmålet om anvendelsen af de pågældende fem stoffer til opfodning af dyr på en bedrift, og det var på grundlag af disse konklusioner, at Kommissionen forelagde Rådet et forslag om godkendelse af naturlige stoffer og forbud mod kunstige stoffer, som Europa-Parlamentet, der blev hørt i oktober 1984, har afgivet udtalelse om (<sup>6</sup>). Kommissionen tiltrådte i denne henseende Parlamentets udtalelse og ændrede sit forslag, som Rådet tog stilling til den 31. december 1985 (<sup>7</sup>). Det er således ikke nødvendigt at foranstalte en ny teknisk-videnskabelig undersøgelse, idet de ønskede undersøgelser allerede er blevet foretaget.

3. Endelig vedtog Rådet den 16. september 1986 direktivet om undersøgelse af dyr og fersk kød for restkoncentrationer.

Dette direktiv er således et supplement til de nærmere regler for kontrollen med hormonforbudets overholdelse.

(<sup>1</sup>) Østradiol 17/B, progesteron, testosteron, trenbolon, zeranol.

(<sup>2</sup>) EFT nr. C 134 af 22. 5. 1984, s. 1.

(<sup>3</sup>) EFT nr. L 191 af 23. 7. 1985, s. 46.

(<sup>4</sup>) EFT nr. C 50 af 9. 3. 1981, s. 87.

(<sup>5</sup>) Dok KOM(86) 363 endelig udg.

(<sup>6</sup>) EFT nr. C 288 af 11. 11. 1985, s. 158.

(<sup>7</sup>) EFT nr. L 382 af 31. 12. 1985, s. 228.

### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1364/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1986)

(86/C 314/60)

Om: Diplomatsk og handelsmæssig offensiv fra Sovjetunionens side i det sydlige Stillehav

Meddelelsen i begyndelsen af juli om oprettelsen af diplomatiske forbindelser mellem Vanuatu (tidligere fransk-britiske

Ny Hebrider) og Sovjetunionen bringer klarhed over udviklingen i de uafhængige stater i det sydlige Stillehav.

Sovjetunionen og disse stater ligger i forhandlinger om handelsmæssigt og teknisk samarbejde og samarbejde på fiskeriområdet. Det er tilfældet for Vanuatus, men også for Fiji-øernes vedkommende.

Hvilken politik agter Rådet at føre i denne, hvad den geopolitiske ligevægt angår, følsomme region over for denne diplomatiske og økonomiske offensiv fra Sovjetunionens side, navnlig for så vidt angår støtte til staterne i det sydlige Stillehav (Cook-øerne, Fiji Kiribati, Nauru, Papua Ny Guinea, Vestsamoa, Salomon-øerne, Tonga, Tuvalu og Vanuatu) til udvikling af turismen og fiskeriet?

Svar

(4. november 1986)

Rådet erindrer om, at Fællesskabets bistand til AVS-staterne — hvortil alle de af det ærede parlamentsmedlem nævnte stater hører, bortset fra Nauru og Cook-øerne — inden for rammerne af Lomé-konventionen ikke er bestemt af andre betragtninger end gennemførelsen af de i denne konvention fastsatte målsætninger samt den interesse, den har for AVS-staternes udvikling.

Det tilkommer alene AVS-staterne at fastlægge principper, strategier og modeller for udviklingen af deres økonomier og samfund. De aktioner, der finansieres af Fællesskabet, er nøje forbundet med de målsætninger og prioriteter, som disse lande fastsætter såvel nationalt som regionalt.

For så vidt angår netop de områder, der nævnes af det ærede parlamentsmedlem, erindrer Rådet om, at Fællesskabet tidligere allerede har støttet den indsats, AVS-staterne i det sydlige Stillehav har gjort for at udvikle deres naturressourcer, blandt hvilke fiskeriet indtager en meget vigtig plads, og for at fremme turismen. Fællesskabet har siden Lomé I finansieret forskningsprogrammer inden for området havressourcer. Der er for nylig lanceret et regionalt program for

udvikling af turismen i Stillehavsområdet, der er finansieret af 5. EUF.

I øvrigt er bl.a. disse to sektorer blevet prioriteret i forbindelse med planlægningen af den bistand, Fællesskabet i henhold til Lomé III yder AVS-staterne i Stillehavet som led i det regionale bistandssamarbejde.

[Spørgsmålet om en eventuel diplomatisk offensiv fra Sovjetunionens side i det sydlige Stillehav er ikke blevet behandlet inden for rammerne af det politiske samarbejde.] <sup>(1)</sup>

<sup>(1)</sup> Dette afsnit er tilføjet efter ønske fra det politiske samarbejdes instanser.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1454/86

af Dorothee Piermont (ARC—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. september 1986)

(86/C 314/61)

Om: Forskningsprojekter inden for bio- og genteknologi i Forbundsrepublikken Tyskland

Kan Kommissionen oplyse, til hvilke forskningsprogrammer/projekter i hvilke laboratorier/firmaer/institutioner/offentlige institutter i Forbundsrepublikken Tyskland der er ydet støtte og ydes støtte af EF-midler til forskningsprojekter inden for bio- og genteknologi, opdelt efter år for anmodning om støtte, påbegyndelse og forventet varighed af støtten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karl-Heinz Narjes

(5. november 1986)

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat skemaer med de ønskede oplysninger.